

**"OPE ME STALKATAAN SUA INSTASSA" - MUSIIKIN-
OPETTAJAN IDENTITEETIT KOULU- JA SOSIAALISEN
MEDIAN YMPÄRISTÖISSÄ**

Viola Tenhu
Maisterintutkielma
Musiikkikasvatus
Musiikin, taiteen ja kulttuu-
rin tutkimuksen laitos
Jyväskylän yliopisto
Kevät 2023

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO

Tiedekunta Humanistis-yhteiskuntatieteellinen	Laitos Musiikin, taiteen ja kulttuurin tutkimuksen laitos
Tekijä Viola Tenhu	
Työn nimi "Ope me stalkataan sua instassa" - Musiikinopettajan identiteetit koulu- ja sosiaalisen median ympäristöissä	
Oppiaine Musiikkikasvatus	Työn laji Maisterintutkielma
Aika Kevät 2023	Sivumäärä 46
<p>Tiivistelmä</p> <p>Tässä maisterintutkielmassa tutkitaan musiikinopettajien käsityksiä ja kokemuksia sosiaalisessa mediassa toimimisesta suhteessa heidän opettajaidentiteettiinsä. Tutkimuksen tarkoituksena pyritään selvittämään musiikinopettajien ammatillisen- ja musiikillisen identiteetin näkyvyyttä sosiaalisen median sisällöntuotossa sekä löytämään kytköksiä tutkittavien kertomusten perusteella esiintyviin identiteetteihin. Musiikinopettajien sosiaalisen median sisällöntuottaminen on aihealue, johon aiempaa tutkimusta ei juuri ole.</p> <p>Tutkin kahta virassa olevaa musiikinopettajaa, jotka tuottavat aktiivisesti sosiaalista mediaa. Tämä laadullinen tutkimus toteutettiin asiantuntijahaastatteluna, sillä haastateltavien kokemusten kuvailut haluttiin saada yksityiskohtaisemmin esiin. Haastattelusta saatu aineisto analysoitiin sisällönanalyysin avulla, jonka jälkeen tuloksia tarkasteltiin kolmesta opettajaidentiteetin näkökulmasta: ammatillisen-, musiikillisen- ja sisällöntuottajaidentiteetin mukaan.</p> <p>Tuloksia tarkastellessa musiikinopettajien kokemukset musiikillisesta identiteetistään esiintyivät vahvemmin sosiaalisen mediassa kuin kouluympäristössä, sillä haastateltavat kokivat sosiaalisen median vapaampana alustana ilmaista omaa muusikkouttaan. Haastateltavien ammatillinen identiteetti heijastui sosiaalisessa mediassa itsesensuurina eli oman sisältönsä rajoittamisena. Haastateltavat harkitsivat sosiaaliseen mediaan julkaisemiaan sisältöjä, sillä he kokivat sen voivan vaikuttaa heidän maineeseen, identiteettien kehitykseen sekä opettajaoppilassuhteeseen. Haastateltavat kokivat aitouden ja vastuullisuuden näkyvän sekä ammatillisessa- että sisällöntuottajaidentiteetissä.</p> <p>Tutkimuksen tulokset antavat näkemystä musiikinopettajille, sisällöntuottajille sekä yleisesti kaikille, jotka pohtivat oman sosiaalisen median käyttöä. Tulosten pohjalta musiikinopettajien on mahdollista näyttäytyä sosiaalisessa mediassa sekä ammatillisen että musiikillisen identiteettinsä kautta. Tulokset tukevat näkemystä siitä, että sosiaalinen media on osa lähes jokaisen, myös musiikinopettajan, elämää. Tutkimustuloksilla on merkittävä rooli tulevaisuuden musiikinopetuksen suunnittelussa, jotta koulu- ja sosiaalisen median ympäristöjen rajoja saataisiin murrettua.</p>	
Asiasanat Sosiaalinen media, musiikillinen identiteetti, sisällöntuottajaidentiteetti, opettajan ammatillinen identiteetti, musiikinopettaja, laadullinen tutkimus, asiantuntijahaastattelu	

Säilytyspaikka

Jyväskylän yliopisto

Muita tietoja

Asiantuntijahaastattelun johdosta tutkittavia käsitellään heidän käyttäjä- ja artistiprofilien nimellä.

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	1
2	IDENTITEETTI	3
2.1	Sosiaalinen identiteetti	5
2.2	Opettajan ammatillinen identiteetti	6
2.3	Musiikillinen identiteetti.....	7
3	SOSIAALINEN MEDIA	9
3.1	Mediaympäristöt opettajan arvokasvatuksessa	10
3.2	Henkilöbrändi.....	11
4	TUTKIMUSASETELMA	12
4.1	Haastattelut ja tutkimukseen osallistujat.....	13
4.2	Aineisto- ja analyysimenetelmä	15
4.3	Tutkimuksen eettiset kysymykset	16
4.3.1	Eettiset ratkaisut	16
4.3.2	Tutkimusluvut.....	17
5	ANALYYSI	19
5.1	Musiikinopettajan ammatillinen identiteetti.....	19
5.2	Sisällöntuottajaidentiteetti	23
5.3	Musiikinopettajan ammatillisen- ja sisällöntuottaja identiteettien vertailu	30
6	POHDINTA JA JOHTOPÄÄTÖKSET	34
6.1	Tutkimuksen luotettavuus.....	37
6.2	Jatkotutkimusaiheet	38
	LÄHTEET	39

LIITTEET

1 JOHDANTO

”Ope me stalkataan sua Instassa” -lausahdusta voi nykypäivänä kuulla opettajan työssä. Internet ja sosiaalisen median alustat ovat kasvaneet osaksi ihmisten jokapäiväistä arkea. Sosiaalisessa mediassa pidetään yhteyttä, tutustutaan uusiin ihmisiin, jaetaan valikoituja asioita sekä liitytään eri yhteisöihin. (Mäntymäki 2012, 12.) Myös opettajat ovat siirtyneet sosiaaliseen mediaan sekä opettajuuden- että oman vapaa-aikansa hyödyntämiseen.

Musiikinopettajien suhdetta sosiaaliseen mediaan ja sisällön tuottamiseen on tutkittu kansainvälisesti hyvin vähän. Aikaisemmissa musiikkikasvatuksen näkökulmasta tehdyissä tutkimuksissa on tutkittu sosiaalisen median käyttömahdollisuuksia musiikkiluokassa sekä toisessa tutkimuksessa sosiaalista mediaa mahdollisena muutoksen kohteena (Giebelhausen 2015; Salavuo 2008). Suomessa sosiaalisessa mediassa sisältöä tuottavia musiikinopettajia ei ole tutkittu juuri ollenkaan. Aiheeseen liittyviä tutkimuksia on kuitenkin tehty, esimerkiksi pro gradu -tutkielmissa. Yhdessä näistä musiikillista mediakasvatusta on tarkasteltu lukiolaisten näkökulmasta (Mäntynen 2019). Toisessa on tutkittu musiikinopettajien näkökulmasta musiikkiteknologiaa osana suomalaista musiikinopetusta (Salmela 2020). Kun siirrytään tutkimaan musiikinopettajien identiteettiä, löytyy siitä enemmän tutkimuksia. Yhdessä Pro gradu -tutkielmassa tutkittiin musiikinopettajan ammatti-identiteetin kehittymistä Jyväskylän yliopistossa musiikkikasvatuksen koulutusohjelmassa (Räsänen & Vänni 2005).

Kun tutkitaankin yleisemmin luokanopettajan suhdetta sosiaaliseen mediaan ja sisällön tuottamiseen löydetään enemmän tutkimuksia. Kansainvälisesti aihetta on tutkittu opettajien näkökulmasta, jossa opettajat ovat kertoneet sosiaalisen median käyttöön ja sisällöntuottamiseen liittyviä haasteita (Carpenter & Harvey, 2019). Suomesta kyseiseen aiheeseen tutkimuksia löytyy lähinnä pro gradu -tutkielmista. Aihetta on tutkittu luokanopettajien kokemuksien ja sosiaalisen median tilien kautta (Kontkanen, 2022). Sosiaalisen median ja opetuksen näkökulmista aihetta on myös tarkasteltu mediakasvatuksen ja Instagramissa sisällöntuottajan näkökulmasta (Ruismäki, 2021; Hakkarainen & Hentilä 2023). Monissa tutkimuksissa sosiaalisen median tarkastelu on painottunut oppilaan tai luokanopettajan näkökulmaan. Musiikinopettajaopiskelijana minua kiinnostaa selvittää aiheeseen musiikillinen lähestymistapa.

Musiikinopettajaopintojeni aikana olen tuottanut sisältöä sosiaalisen mediaan vapaa-ajan merkeissä. Opintojen aikana olen pohtinut voiko näitä molempia haaveita yhdistää. Tällä tutkimuksella haluan löytää vastauksia näihin mietteisiin ja tuoda keinoja muillekin asian kanssa kamppaileville. Olen itse löytänyt Instagramista monia muitakin sisältöä tuottavia musiikinopettajia. Näistä muiden musiikinopettajien tileistä olen saanut ideoita omaan opetukseeni. En ole kuitenkaan löytänyt Suomesta tästä aiheesta vastaavaa tutkimusta. Tämän takia halusin lähteä tarkastelemaan ilmiötä suomalaisten musiikinopettajien näkökulmasta. Mielestäni on kiinnostava lähteä tutkimaan musiikinopettajien sisällöntuottoa ja nähdä, miten paljon heidän muusikkoutensa ja opettajuutensa esiintyvät heidän sisällöissään.

Tässä tutkielmassa tarkoitan sosiaalisella medially tiedotus- ja vuorovaikutteista verkkoympäristöä, joissa käyttäjät tuottavat sisältöä (Matikainen 2008, 1). Tunnettuja esimerkkejä näistä verkkoympäristöistä ovat TikTok, Instagram, Facebook ja YouTube. Tutkielman luvut 2 ja 3 käsittelevät tutkimuksen viitekehystä, jossa kuvailen syvemmin tutkimuksen keskeisiä käsitteitä ja niiden välisiä suhteita. Sen jälkeen luvussa 4 kuvaan tutkimuksen toteutusta sekä pohdin tutkimuksen kannalta eettisiä kysymyksiä. Luvussa 5 analysoin tutkimuksen tuloksia suhteessa sisällönanalyysiin, jonka jälkeen pääsen kertomaan tutkimukseni johtopäätökset, jatkotutkimusaiheet sekä tutkimuksen luotettavuuden.

2 IDENTITEETTI

Tässä luvussa pohdin tutkimukseni kannalta tärkeitä käsitteitä ja teorioita. Ensin käsitellään yleisesti identiteettiä ja erilaisia rooleja, jonka jälkeen syvennyttään identiteetin erilaisiin alalukuihin: sosiaaliseen-, ammatilliseen- ja musiikilliseen identiteettiin. Kun halutaan selvittää, keitä ihmiset ovat yksilöinä ja yhteisöinä syntyy tarve tutkia identiteettiä (Sava ja Katainen 2004, 23). Yleisesti ottaen identiteetti, tässä tutkimuksessa opettajan identiteetti, koostuu monista eri tekijöistä, kuten henkilökohtaisista ominaisuuksista, koulutuksesta, kokemuksesta ja kulttuurisesta taustasta. Tämän vuoksi olen jakanut identiteetit alalukuihin ja tarkastelen jokaista identiteettiä tarkemmin omassa luvussaan.

Identiteetti käsitteenä on laaja ja monitahoinen, jota voidaan tarkastella eri tieteidenalojen näkökulmasta (Eteläpelto & Vähäsantanen, 2006). Corntassel (2003) käsittelee identiteettiä yleisenä ilmauksena silloin, kun tarkastellaan ihmisen käsitystä ja kokemusta omasta itsestään sekä kuuluvuutta häntä ympäröivään kulttuuriseen yhteisöön. Kuuluminen voi tapahtua esimerkiksi tuntemalla yhteenkuuluvuutta tiettyyn kulttuuriin, etniseen ryhmään tai muuhun yhteisöön, jonka arvot ja normit ovat itselle merkityksellisiä (Corntassel, 2003). Sava ja Katainen (2004, 23) määrittelevät identiteetin vastaamalla kysymyksiin: kuka olen, mistä tulen ja mihin kuulun. Rodgers ja Scott (2008) määrittelevät identiteetin muodostumisen olevan sidoksissa sosiaaliseen, kulttuuriseen, poliittiseen ja historialliseen kehitykseen ja ympäristöön. Toisin sanoen identiteetti kehittyy sosiaalisissa suhteissa tunteiden myötävaikutuksessa sekä muuttuu tilanteiden mukaan. Saastamoinen (2016, 172) kokee identiteetin käsitteen taas kietoutuvan vahvasti minuuden käsitteeseen. Kun minuus muuttuu ja sitä arvostetaan, puhutaan tällöin identiteetistä.

Näiden identiteetti määritelmien lomasta huomataankin, että identiteetti on moniulotteinen käsite, jota on vaikea rajata yhteen määritelmään, sillä tieteellisessä tutkimuksessa identiteettiä tarkastellaan laajasti eri näkökulmista ja konteksteista riippuen. Tästä johtuen tarkastelen seuraavaksi identiteettiä kolmen keskeisen

näkökulman kautta: psykologisesta, sosiologisesta ja filosofisesta näkökulmasta. Psykologisesta näkökulmasta tarkastellessa identiteetti nähdään yksilön sisäisenä käsityksenä itsestään, joka kehittyy vuorovaikutuksessa ympäristön kanssa. Eriksonin (1959) psykososiaalisen kehityksen teoria korostaa identiteetin kehittymistä elämänkaaren eri vaiheissa ja konfliktien ratkaisemista. Sosiologisesta näkökulmasta identiteettiä tarkastellaan ryhmien ja yhteiskunnan kontekstissa. Identiteetti kehittyy sosiallisessa vuorovaikutuksessa ja se liitetään ryhmien ja kulttuurien normeihin, arvoihin ja odotuksiin. Filosofisesta näkökulmasta identiteettiä voidaan tarkastella yksilön jatkuvuuteen ja persoonallisuuden yhtenäisyyteen liittyvänä käsitteenä. Identiteetin filosofiset kysymykset liittyvät muun muassa mielen ja ruumiin suhteeseen, itsetietoisuuteen ja henkilökohtaiseen identiteettiin. (Alcoff & Mendieta, 2003.) Alcoffin ja Mendieta (2003) mukaan identiteetin ja sen kehityksen tyypillisimpinä lähtökohtina ovat olleet kansalaisuus, etninen tausta, sukupuoli ja yhteiskunnallinen luokka. Alcoff ja Mendieta (2003) ovat koonneet kirjassaan *Identities* näitä teemoja käsitteleviä artikkeleita, joissa käsitellään identiteetin jatkuvuutta. Tämä näkökulma on myös Giddensillä (1991), joka tarkastelee globaaleja yhteiskunnallisia muutoksia yksilöllisen identiteetin ja elämänkulussa uudelleen rakennettavan moni-identtisyuden näkökulmasta.

Identiteetin tutkimuksen yksi näkökulma liittyy identiteettiteorian kannalta tärkeään näkökulmaan identiteetin yhteyksistä yksilön ominaisuuksiin ja toimintaan (Côté & Levine, 2002). Identiteettiä on tarkasteltu myös yksilön pääomana, jonka olemassaolo auttaa selviytymään elämän kriisitilanteissa (Côté & Levine, 2002). Identiteettipääoma voi tarkoittaa monia asioita, mutta Côté ja Levine (2002) määrittelevät sen toimijuutena muuttuvissa elämäntilanteissa. Burke ja Stets (2009) viittaavat myös toimijuuden identiteettiteoriaan, joka auttaa ymmärtämään yksilöiden vaihtelevaa toimintaa ja tulkintoja maailmasta (Burke & Stets 2009). Tästä voidaankin todeta, että ihmisen toimintaa ja vuorovaikutusta määrittää eniten se, millainen käsitys hänellä on itsestään.

Opettajan identiteettiä ja siihen liittyviä käsityksiä on tutkittu laajasti koulutuksen alalla. Sachs (2005) on tehnyt tutkimuksen "*The Pedagogic Identity: A Framework for Understanding Teacher's Professional Development in Practice*", jossa hän tutki opettajan identiteettiä kolmesta eri näkökulmasta: opettajan ammatillisesta identiteetistä-, henkilökohtaisesta- ja yhteisöllisestä identiteetistä. Ammatilliseksi identiteetiksi hän kuvailee opettajan roolia ja tehtävää opettajana, henkilökohtaisen identiteetiksi opettajan persoonallisuutta ja arvoja, kun taas yhteisölliseksi identiteetiksi opettajan kuulumista kouluyhteisön- tai ammattikunnan jäseneksi. Tutkimuksessa selvisi, että opettajalla tulisi olla riittävä koulutus ja taito opettaa. Pätevyyden lisäksi opettajan tulisi olla empaattinen oppilaiden tarpeille ja kyvyille sekä olla innostunut opettaessaan. Opettajalla olisi hyvä olla myös taito kommunikoida ja luoda myönteisiä suhteita oppilaisiin, huoltajiin ja muihin kouluyhteisön jäseniin. Tutkimus osoitti, että opettajan

ammattilliseen kehittämisprosessiin vaikuttaa hänen identiteetti. Ammatillisen kehittymisen myötä opettajat saavat uusia kokemuksia ja taitoja, jotka muuttavat heidän käsitystään itsestään opettajana ja vaikuttavat heidän ammatilliseen identiteettiinsä. (Sachs 2005, 1-13.) Sachsin (2005) tutkimuksen innoittamana jaan oman tutkimukseni viitekehyksen näihin samoihin identiteetti näkökulmiin: sosiaaliseen (tapauksessani sisällöntuottaja) - ja ammatilliseen identiteettiin. Haluan tuoda tutkimukseeni myös musiikinopettajan näkökulmaa, joten näiden identiteettien lisäksi tutkin myös musikiillista identiteettiä. Näitä näkökulmia ja niiden yhteyksiä pohdin lisää niiden omista alaluvuissaan.

2.1 Sosiaalinen identiteetti

Edellisessä luvussa puhuttiin identiteetin käsitteestä, joka viittasi laajemmin yksilön kokonaisvaltaiseen käsitykseen itsestään. Tässä luvussa tarkastellaan yksilön käsitystä itsestä ryhmän jäsenenä ja sitä, miten määrittelee itsensä suhteessa ryhmään. Tätä voidaan kutsua sosiaalisesti identiteetiksi.

Saastamoinen (2006, 172) kertoo artikkelissaan sosiologi Erving Goffmanin jakavansa identiteetin käsitteen persoonalliseen ja sosiaaliseen identiteettiin. Persoonallinen identiteetti ilmenee yksilön minäkokemuksessa ja elämänkaaren eri vaiheissa, kun taas sosiaalinen identiteetti merkitsee samastumista erilaisiin sosiaalisiin yhteisöihin tai ryhmiin. Kun taas Kuusela (2016, 46) jakaa minuutta ja identiteettiä koskevassa teoreettisessa tarkastelussa käsitteet henkilökohtaiseen ja sosiaaliseen identiteettiin. Henkilökohtaisen identiteetin hän määrittelee yksilön käsityksen itsestään, kun taas sosiaalisen identiteetin käsityksen itsestään erilaisten ryhmäjäsenyyksien kantajana (Kuusela 2016, 46). Sosiaalinen identiteetti ilmaisee myös sitä, millainen ihminen on persoonana yhteiskunnassa. Se syntyy omaksumalla rooli ja ottamalla se haltuun yksilöllisellä tavalla. Sosiaalisen identiteetin kehittyminen on yhteydessä persoonalliseen identiteettiin. (Kuusela 2016, 51-53.) Tämä tarkoittaaakin, että identiteetti käsite on monitahoinen ja sen voi jakaa monella eri tavalla.

Sosiaalisen todellisuuden tavoin myös verkkoympäristössä voi olla vuorovaikutuksessa, kuulua ryhmiin ja jakaa sisältöä. Tässä tutkimuksessa kutsun tällaista identiteettiä sisällöntuottajaidentiteetiksi. Se liittyy henkilön käsitykseen itsestään sisällöntuottajana. Sisällöntuottajaksi (engl. *influencer*) kutsutaan henkilöä, joka tuottaa ja jakaa sisältöä verkkoympäristöissä. Näillä sosiaalisen median alustoilla sisällöntuottaja on rakentanut sosiaalisen verkoston häntä seuraavista ihmisistä. (De Veirman ym., 2017.) Sisällöntuottajan identiteetti muodostuu henkilön tavasta tuottaa ja jakaa sisältöä, kuten henkilön arvoista, tyyleistä ja viestintätavoista. Nämä tavat voivat heijastua hänen tavoitteissaan sisällöntuotannolle, kuten kasvattamalla seuraajamäärää tai

kehittämällä ammatillista uraa sosiaalisen median kautta. Sisällöntuottajat voivat julkaista esimerkiksi henkilökohtaiseen elämään, ammattiin, harrastuksiin, mielenkiinnon kohteisiin ja päivittäisen elämän kuvaamiseen liittyvää sisältöä, joka luo läheisemmän kuva sisällöntuottajasta sekä vahvistaa hänen ja seuraajiensa välistä yhteyttä. (Hudders ym., 2020.)

Sisällöntuottaja- ja sosiaalinen identiteetti voivat olla kytköksissä toisiinsa sekä muokata toisiaan. Kun ryhtyy sisällöntuottajaksi ja jakaa sisältöä julkisesti, se voi vaikuttaa omaan sekä muiden kuvaan itsestään. Sisällöntuottajana toimiminen voi luoda yhteenkuuluvuuden tunnetta, esimerkiksi samankaltaisten sisällöntuottajien kanssa. Toisaalta sisällöntuottajaidentiteetti voi myös haastaa tai muuttaa henkilön sosiaalista identiteettiä. Esimerkiksi jos sisällöntuottaja käsittelee tiettyjä aiheita tai edustaa jotakin näkökulmaa voi silloin sosiaalinen identiteetti muuttua, kun yksilö tulee tunnetuksi tiettyntyyppisestä sisällöntuotannosta ja hänen identiteettiään tulkitaan tämän perusteella. On kuitenkin tärkeää huomata, että sosiaalinen -ja sisällöntuottajaidentiteetti eivät aina liity toisiinsa tiiviisti. Henkilö voi siis olla sisällöntuottaja, mutta hänen sosiaalinen identiteettinsä voi muodostua monista muistakin tekijöistä, esimerkiksi ammatista, kulttuuritaustasta tai harrastuksista. Sisällöntuottajaidentiteettiä käsittelemällä näkökulmasta, jossa musiikinopettaja on sitoutunut tilinsä kautta tapahtuvaan verkostoitumiseen sekä sisältöjen jakamiseen. Tällöin sisällöntuottajat pyrkivät aktiivisesti ja tavoitteellisesti rakentamaan omaa tiliään ja asemaansa sosiaalisen median alustalla.

2.2 Opettajan ammatillinen identiteetti

Identiteetin käsite on keskeinen myös ammatillisen kehityksen näkökulmasta. Eteläpelto ja Vähäsantanen (2010, 46) kertovat ammatilliseen identiteettiin kuuluvan käsityksen siitä, mihin ihminen kokee samaistuvansa, mitä hän pitää tärkeänä sekä mihin hän sitoutuu ammatissaan. Näihin käsityksiin kuuluvat myös ammattiin sisältyvät arvot ja eettiset ulottuvuudet sekä tavoitteet ja uskomukset. (Eteläpelto & Vähäsantanen 2010, 46.) Stenström (1993, 38) määrittelee ammatillisen identiteetin kehittyvän yksilön kasvaessa yhteiskunnan jäseneksi edellyttäen, että hän voi nähdä itsensä osana omaa yhteisöä ja yhteistä työprosessia (Stenström 1993, 38). Ammatillinen identiteetti voi siis muuttua iän ja elämäntilanteen mukaan. Tästä huolimatta ihmisellä on olemassa jotakin samaa, persoonallista ja pysyvää, josta hän voi kokea identiteetin samuutta. Toisaalta ihminen muistaa myös, millainen hän oli lapsuudessaan peilaten sitä siihen, millainen hän on nyt. (Flores & Day 2006.)

Rodgers ja Scott (2008) mukaan opettajan ammatti-identiteetti ja sen kehittyminen ovat vahvasti sidoksissa opettajan toimintaympäristöön. Ammatti-identiteetin

rakentamiseksi opettajan tulee kyetä sopeuttamaan toimintaympäristöönsä sekä omien ajatustensa että tunteiden välisessä ristiriidassa. Tämä vaatii opettajalta sisäistä omien ajatusten kanssa keskustelua. (Beauchamp & Thomas 2011). Kari ja Heikkinen (2001, 48–49) toteavat opettajan oman identiteetin rakentuvan suhteessa kasvatustehdävään. Opettaja on vaikuttamassa merkittävällä tavalla siihen, miten oppijat alkavat pohtia omaa minuuttaan ja ryhmään kuuluvuuttaan. Karin ja Heikkisen (2001, 49) mukaan opettajan tehtävänä on toimia opetustyössään yhteiskunnassa hyväksytyin arvomaailman mukaisesti. Opettajan valitsee opetukseensa sellaisia sisältöjä, joista oppijat rakentavat omaa persoonallista identiteettiään (minuuttaan) sekä kollektiivista identiteettiään (ryhmän jäsen).

Pitkänen (2021) kertoo väitöskirjassaan, että yksilön kokemukset ja tulkinnat vaikuttavat siihen, miten hän näkee itsensä ammatillisessa roolissaan. Lisäksi hän mainitsee elämässä tai työssä tapahtuvista muutoksista, joiden kautta voi joutua käsittelemään ja määrittelemään ammatillista identiteettiään uudelleen (Pitkänen, 2021). Opettajan ammatillisen identiteetin olen omaksunut Pitkäsen (2021) tavoin elinikäisenä oppimisena, jonka avulla opettajat pyrkivät ymmärtämään ja kehittämään itseään vastatakseen ympäristön vaatimuksiin. Tämän lisäksi ammatillisen identiteetin uudelleenmäärittelyyn voi vaikuttaa opettajan henkilökohtainen ja ammatillinen ulottuvuus.

2.3 Musiikillinen identiteetti

Tutkimuksessani tutkin musiikinopettajia, joten on oleellista käsitellä myös musiikillista identiteettiä muiden identiteettien rinnalla. Musiikillinen identiteetti kuvaa yksilön tai ryhmän suhdetta musiikkiin sekä erityisesti musiikin roolia heidän elämässään. Se voi rakentua erilaisista tekijöistä, esimerkiksi musiikkityyleistä, musiikkimausta, musiikkikulttuurista, musiikin tekemisestä ja arvoista. MacDonald, Hargreaves ja Mielly ym. (2017, 487-489) viittaavat termillä muusikko (engl. *musician*) henkilöön, joka soittaa ammatillisesti jotakin instrumenttia. Musiikillinen identiteetti ei kuitenkaan määräydy musiikillisten taitojen tai ammatillisten titeiden mukaan, sillä sitoutuminen musiikkiin voi olla hyvin erilaista. Musiikillisen identiteetin kehittymiseen vaikuttavat monet asiat, jotka voivat vaihdella koko elinkaaren ajan. (MacDonald, Hargreaves & Mielly ym. 2017, 487-489.) Henkilön kokemukset, mieltymykset, arvot, asenteet ja tuntemukset, jotka liittyvät musiikkiin ja omaan musiikilliseen ymmärrykseen viittaavat musiikilliseen identiteettiin. Musiikillinen identiteetti voi ilmetä eri tavoin yksilön musiikillisessa käyttäytymisessä, musiikillisten valintojen tekemisessä ja tapana ilmaista itseään musiikin kautta.

Kasvatuksellisesta näkökulmasta on tärkeää, että yksilöille tarjotaan mahdollisuuksia harrastaa monenlaista musiikkia, jotta he voivat halutessaan kehittää musiikillista identiteettiään. Musiikkikasvatukseen osallistuvien on ymmärrettävä, että musiikki ei ole jokaisen yksilön identiteetin avaintekijä, vaikka moniin kouluaineisiin verrattuna musiikki on edelleen tärkeä osa monien ihmisten identiteettiä. Musiikin ollessa suuressa teknologisessa muutoksessa ja kaikkien saatavilla musiikinopettajalta vaaditaan paljon laajempaa osaamista kuin aikaisemmin. Roolimallit ovat tärkeitä nuorten mahdollisen minän, identiteetin ja pyrkimysten kehittymisessä. Tällaisia malleja voivat olla esimerkiksi opettajat ja siksi heidän on tarjottava inspiraatiota nuorille, jotta jokaisella lapsella on mahdollisuus kehittää itselleen positiivista musiikillista identiteettiään. (MacDonald, Hargreaves & Miell ym. 2017, 487-489.)

Musiikillisia identiteettejä on erilaisia ja ne kehittyvät reagoiden erilaisiin ympäristötekijöihin ja yksilöiden arvioihin. Musiikillista identiteettiä voi jakaa myös sosiaalisen median ympäristössä. Tämä voi tapahtua esimerkiksi löytämään uutta musiikkia ja luomaan yhteyksiä muihin musiikin harrastajiin. Sosiaalinen media voi myös rajoittaa musiikillista identiteettiä, sillä se ohjaa helposti käyttäjää tiettyyn suuntaan. Sosiaalisen median käyttäjän tulisi olla tietoinen vaikutuksista ja tehdä valintoja, jotka heijastavat omia mieltymyksiään ja arvojaan. Sosiaalinen media tarjoaakin hyvän alustan musiikillisen identiteetin ilmaisemiseen ja jakamiseen.

3 SOSIAALINEN MEDIA

Tässä kappaleessa käsittelen sosiaalista mediaa käsitteenä sekä opettajan että sisällöntuottajan näkökulmasta. Nykypäivän lisääntynyt sosiaalisen median käyttö luo haasteita opettajalle ja tässä kappaleessa pohdinkin, miten opettaja voi hyödyntää sitä opetuksessa. Viimeisessä kappaleessa tarkastelen henkilöbrändiä, joka kaikkien sisällöntuottajien olisi hyvä luoda.

Sosiaalinen media on 2000-luvulla syntynyt käsite erilaisille internetin palveluille ja sovelluksille. Sosiaalinen media on muuttanut ihmisten tapaa kommunikoida: passiivisesta katselusta enemmän osallistuvaksi. Nämä vuorovaikutteiset verkkoympäristöt tarjoavat käyttäjilleen informaatiota, viihdykettä, vuorovaikutusta, uusia kontakteja ja osalle myös työntekoa. (Mäntymäki 2012, 9.) Tunnettuja sosiaalisen median alustoja ovat esimerkiksi TikTok, Instagram, YouTube ja Facebook. Näitä vuorovaikutteisia verkkoympäristöjä kutsutaan sosiaalisiksi mediaksi. Sosiaalisen median käsitteessä sana sosiaalisuus viittaa palvelussa tapahtuvaan sosiaaliseen kanssakäymiseen, kun taas sana media tarkoittaa kanavaa ja informaatiota, jonka kautta tietoa välitetään. (Mäntymäki 2012, 9.)

Kaplan ja Haenlein (2010, 61) määrittelevät sosiaalisen median ryhmäksi Internet-pohjaisia sovelluksia, jotka ovat rakentuneet Web 2.0-nimikkeen ideologiselle perustalle ja mahdollistavat sisältöjen tuottamisen. Kangas, Toivonen ja Bäck (2007) määrittelevät sosiaalisen median taustalle kolme tekijää: Web 2.0, yhteisöt ja sisällöt. Sosiaalisen median mahdollistavat Web 2.0-teknologia ja yhteisöllinen toiminta. Kuitenkin sosiaalisen median sisällöt ja niiden tuottaminen on keskeinen osa toimintaa. (Kangas, Toivonen & Bäck 2007.) Sosiaalisessa mediassa tärkeää on vuorovaikutus, sillä viestintä toimii molempiin suuntiin: käyttäjät niin vastaanottavat kuin välittävät informaatiota. Sosiaalisen median tarkoitus onkin lisätä sosiaalisuutta, verkostoitumista sekä yhteenkuuluvuuden tunnetta. Aiemman tutkimuksen (Appel, Marker & Gnams 2019, 60-74) mukaan sosiaalinen media on mahdollistanut uusia

vuorovaikutustapoja ja on todettu, että keskimääräistä aktiivisempi ”somettaminen” on vahvasti yhteydessä laajempaan sosiaalisen pääomaan. Sosiaalinen pääoma kuvaa henkilön sosiaalisia verkostoja, suhteita ja yhteistyöhön perustuvia resursseja, kuten ihmisten välisiä suhteita, vastavuoroisuutta ja sosiaalista tukea. (Appel, Marker & Gnambs 2019, 60-74.) Tästä voidaankin todeta, että sosiaalisessa mediassa ja internetissä tapahtuva vuorovaikutus voi olla sosiaalisesti yhtä säänneltyä kuin kasvokkain. Positiivisten ryhmäkokemusten ja vuorovaikutuksen johdosta myös verkkoymäristössä voi kehittää sosiaalista identiteettiä eli ryhmäidentiteettiä. Näin ollen myös sosiaalinen media voi olla vuorovaikutusta tukeva ympäristö.

3.1 Mediaympäristöt opettajan arvokasvatuksessa

Mäntymäen (2012, 35) mukaan sosiaalisen media on rikkonut yksityisyyden ja julkisuuden rajoja monella tavalla, mikä näkyy vahvasti myös opettajien sosiaalisen median käyttäytymisessä. Opettaja ei voi hallita sosiaalista mediaa, mutta ammatillisen etiikan tulisi ohjata opettajan omaa toimintaa sosiaalisen median kentässä. Opettaja voi omalla toiminnallaan edistää oppilaiden kasvua ja kehitystä ohjaamalla heitä ymmärtämään vastuullisen toiminnan sosiaalisessa mediassa. Tätä vastuullista toimintaa Mäntymäki (2012, 34) kutsuu mediakompetenssiksi. Opettaja ei kuitenkaan voi hallita oppilaiden elämää eikä myöskään mediakäyttäytymistä, mutta hän voi ohjata oppilaita mediataitojen edistämiseen. Mediakasvatusseura (2011) määrittelee mediataidon käsitteen seuraavasti:

”Mediataidot ovat nyky-yhteiskunnan kansalaistaitoja. Mediataitoja ovat esimerkiksi mediatuottaminen, mediasisältöjen tulkinta, medialaitteiden käyttötaidot, tiedonhaun taidot, kriittisyys mediavälitteistä informaatiota kohtaan, mediavälitteiset viestintä- ja vuorovaikutustaidot, sosiaalinen ja poliittinen osallisuus ja vaikuttaminen median kautta sekä median käyttö elämänhallinnan ja hyvinvoinnin tukena.” (Mediakasvatusseura 2011.)

Sosiaalinen media on tullut osaksi nuorten elämää eikä sitä voi poissulkeakaan koulumaailmasta. Siksi on tärkeää, että koulussa opetetaan mediataitoja. Uskon, että mediataidot eivät ole vain yksilön taitoja, vaan niillä on myös laajempi yhteiskunnallinen ulottuvuus. Esimerkiksi oppilas voi saada sosiaalisen median kautta tukea, rohkaisua ja uusia ystäviä sekä luoda yhteishenkeä ja välittää osaamistaan muille. Sosiaalisen median kautta on mahdollista toteuttaa itselle ja toisille tärkeitä päämääriä, vaikka niitä on hyvä osata arvioida. (Mäntymäki 2012, 32-33.)

Mäntymäki (2012, 32-33) on jakanut tieto- ja viestintätekniikan käytännön tekniset taidot kolmeen eri osaamisalueeseen: luovaan-, kriittiseen- ja sosiaaliseen mediaosaamiseen. Luovassa mediaosaamisessa tärkeässä osassa on oman ilmaisun kehittäminen käyttäen sisällöntuotantoon erilaisia ilmaisun muotoja ja välineitä, esimerkiksi

tekstejä, ääniä ja grafiikkaa. Kriittisessä mediaosaamisessa olennaista on mediasisältöjen kriittinen arviointi ja median tarkoitusten ymmärtäminen. Myös mediaan liittyvien tietoturva-asioiden ja oikeuksien tuntemus on tärkeää. Sosiaalinen mediaosaamisessa tärkeää on vuorovaikutus, eri kulttuurien välisen kommunikation tuntemus sekä vastuullisuus (nettietiketti). Lisäksi oikeuksien tuntemus ja valmius arvioida mediatoimintaympäristöä kuuluvat tähän osaamisalueeseen. (Mäntymäki 2011, 33.) Näitä mediaosaamisen alueita opettajan olisi hyvä ymmärtää ja ottaa opetukseensa mukaan.

3.2 Henkilöbrändi

Kun tuottaa sisältöä sosiaaliseen mediaan ja pyrkii vaikuttamaan, on hyvä luoda oma henkilöbrändi. Henkilöbrändin luominen voi kasvattaa vaikuttajan näkyvyyttä sosiaalisessa mediassa ja tehostaa sisällöntuotantoon liittyvää liiketoimintaa (Pönkä 2014, 31). Pönkä (2014, 31) puhuu henkilöbrändäyksestä silloin, kun sosiaalisen median vaikuttaja alkaa tietoisesti muokkaamaan omaa viestintäänsä siten, että muiden mielipide vaikuttajasta muuttuu. Henkilöbrändiä voi rakentaa esimerkiksi jakamalla sisältöä, joka heijastaa vaikuttajan kiinnostuksen kohteita, osaamista ja persoonallisuutta. Sisältö, joka herättää seuraajissa tavoiteltuja mielikuvia ja ajatuksia on henkilöbrändäystä parhaimmillaan, sillä näin vaikuttaja luo itsestään seuraajilleen aidon ja luotamuksellisen kuvan. (Pönkä 2014, 31; Kurvinen, Laine & Tolvanen 2017, 25-27.) Myös Khamis, Ang ja Welling (2017) viittaavat aitouden käsitteellä sisällöntuottajien pyrki- myksiin rakentaa henkilöbrändiään. Aitous erottaa sisällöntuottajan muista sisällöntuottajista ja lisää hänen tunnistettavuuttaan tietynlaisen sisällön tuottamiseen. (Khamis, Ang & Welling, 2017). Henkilöbrändillä voidaan siis viitata yksilön maineeseen, identiteettiin ja arvoihin, jotka hän haluaa seuraajilleen välittää.

Henkilöbrändin rakentamiseen kuuluu myös aktiivinen vuorovaikutus seuraajien kanssa (Saniaalto 2014, 86-87). Esimerkiksi kommentteihin vastaaminen, keskusteluihin osallistuminen ja seuraajien kuuntelu ovat tärkeitä vuorovaikutuskeinoja. Tämä auttaa luomaan yhteyden seuraajiin ja sitouttamaan heidät sekä vahvistamaan henkilöbrändin uskottavuutta. Henkilöbrändin rakentaminen on keskeinen osa vaikuttamista, sillä se tarjoaa mahdollisuuden tavoittaa laajasti ihmisiä ympäri maailmaa. On tärkeää suunnitella ja tuottaa sisältöä strategisesti, tavoitella jatkuvaa kehitystä ja pysyä ajan tasalla sosiaalisen median trendeistä ja käytännöistä. Kokonaisuudessaan henkilöbrändin vaatii aikaa, omistautumista ja johdonmukaisuutta sisällöntuotannossa. Sisältöjen luomisessa on tärkeää löytää oma ääni, erottua kilpailusta ja tarjota jotain ainutlaatuista, joka houkuttelee seuraajia ja luo pitkäaikaisia suhteita.

4 TUTKIMUSASETELMA

Tämän tutkielman tavoitteena on selvittää, miten haastateltavien musiikinopettajien identiteetit ilmentyvät sekä koulu- että sosiaalisen median ympäristöissä. Tutkimuksessani haastatellaan kahta virassa olevaa musiikinopettajaa, jotka opetustyön lisäksi tuottavat aktiivisesti sisältöä sosiaalisessa mediassa. Tutkimuksen tehtävänä on etsiä musiikinopettajien identiteettien kytköksiä sekä löytää vahvistavia ja heikentäviä tekijöitä opettajaoppilassuhteesta sisällöntuottajan näkökulmasta. Tutkimukseni aineisto koostuu kahden musiikinopettajan omista kokemusten kuvailuista, joiden pohjalta etsin vastauksia näihin kolmeen tutkimuskysymykseen:

1. Miten haastateltavien kokemukset sosiaalisen median käyttämisestä heijastelee heidän musiikillista identiteettiään?
2. Millaisia vahvistavia ja heikentäviä tekijöitä sisällöntuottaminen sosiaalisessa mediassa tuo opettajaoppilassuhteelle haastateltavien musiikinopettajien kokemusten perusteella?
3. Millä tavoilla haastateltavien musiikinopettajien ammatillinen- ja sisällöntuottaja identiteetti ovat kytköksissä toisiinsa haastateltavien kokemusten perusteella?

Ensimmäisellä tutkimuskysymyksellä pyrin selvittämään, miten haastateltavat itse näkevät ja ilmaisevat omaa musiikillista identiteettiään sosiaalisessa mediassa, millaisia sisältöjä he julkaisevat ja millaisia musiikillisia viittauksia tai merkityksiä nämä sisällöt kertovat heidän identiteetistään. Sosiaalinen media tarjoaa verkkoympäristön, jossa ihmiset voivat jakaa ja esittää vapaasti omaa musiikillista osaamistaan. Tämä voi tapahtua esimerkiksi musiikkimakua, soittotaitoja, musiikkiesityksiä ja -kokemuksia tai musiikinopetukseen liittyviä näkemyksiä käsittelevien sisältöjen kautta.

Toisella tutkimuskysymyksellä pyritään tunnistamaan ja ymmärtämään haastateltavien opettajien erilaisia vahvistavia ja heikentäviä tekijöitä opettajaoppilassuhteessa, joita sosiaalisen median sisältöjen tuottaminen voi tuoda. Näiden tekijöiden kautta voidaan saada syvempää tietoa siitä, miten sosiaalisen median sisällöntuottaminen voi vaikuttaa opettajaoppilassuhteeseen niin musiikinopetuksessa kuin sosiaalisen median ympäristössä.

Kolmas tutkimuskysymys pyrkii selvittämään haastateltavien opettajien ammatillisen- ja sisällöntuottajaidentiteetin eroja ja yhtäläisyyksiä sekä sitä, millä tavoin nämä identiteetit voivat kohdata. Tällä kysymyksellä pyrin ymmärtämään opettajien käyttäytymistä sosiaalisessa mediassa niin opettajan ammatillisen- kuin sisällöntuottajaidentiteetin näkökulmasta ja pyrin löytämään ratkaisuja näiden kahden roolin yhdistämiseen.

4.1 Haastattelut ja tutkimukseen osallistujat

Toteutin tutkielmani laadullisena tutkimuksena, sillä tutkimuksen tavoitteena on avata uusia näkökulmia musiikinopettajien kokemuksiin identiteettirooleistaan sekä ja ymmärtää ilmiön (sosiaalisen median) merkityksiä ja kytköksiä syvällisesti. Töttö (2000, 116) kuvailee laadullisen tutkimuksen näin: ”Nimitä laadulliseksi kaikkea, mikä jää jäljelle, kun numeroaineistot ja tilastolliset menetelmät jätetään laskuista.” Laadullisessa tutkimuksessa pyritäänkin kuvailemaan todellista elämää ja selittämään tutkimuksen kohdetta mahdollisimman kokonaisvaltaisesti, numerollisten tai tilastollisten tuloksien sijaan. Laadullinen tutkimusote sopii hyvin aiheisiin, joissa tutkittavien näkökulmat ja kokemukset pääsevät esiin. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2007, 157–158, 160.) Tähän pyrin myös omassa tutkimuksessani, sillä aineisto koostuu kahdesta haastattelusta. Laadullisen tutkimuksen lähtökohta on aineiston monitahoinen tarkastelu ja tutkimuskohteen tarkka ja totuudenmukainen kuvaaminen (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2007, 160).

Tutkimukseni aineisto on kerätty laadullisen teemahaastattelun avulla, sillä haluan saada selville musiikinopettajien henkilökohtaisia kokemuksia heidän identiteeteistään; siksi en rajannut menetelmää esimerkiksi kyselylomakkeeseen. Teemahaastattelussa eli puolistrukturoidussa haastattelussa edetään ennalta määriteltyjen teemojen ja niihin liittyvien tarkentavien kysymysten mukaan. Siinä pyritään löytämään merkityksellisiä vastauksia tutkimuksen tarkoituksen mukaisesti. Ennalta valikoidut teemat perustuvat tutkimuksen viitekehukseen eli tutkittavasta ilmiöstä jo ennalta tiedettyyn. (Tuomi & Sarajärvi 2018, 75.) Teemahaastattelu on valintana hyvä silloin, kun halutaan tuoda esiin haastateltavien oma ääni ja henkilökohtaiset tulkinnat (Hirsjärvi & Hurme 2000, 48).

Aineiston kerääminen tapahtui haastattelemalla kahta virassa olevaa musiikinopettajaa. Haastatteluun osallistuvat ovat myös aktiivisia sosiaalisen median sisällöntuottajia. Haastattelu painottuu kolmeen eri teemaan: muusikkouteen (musiikilliseen identiteettiin), sisällöntuottamiseen sosiaalisessa mediassa (sisällöntuottaja identiteettiin) ja opettajuuteen (ammattilliseen identiteettiin). Teemahaastattelun avulla voidaan ohjata haastateltavia kertomaan ennalta valituista aiheista. Heillä on kuitenkin mahdollisuus itse valita, millä tavoin he haluavat avata kokemuksiaan, sillä haastattelussa on mahdollisuus käsitellä teemoja haastattelutilanteen mukaan. Koska haastattelutilanteessa haastattelija ja haastateltava muodostavat vastauksia vuorovaikutuksessa keskenään, vaatii rooli haastattelijana ymmärrystä aiheesta ja aiheeseen tutustumista etukäteen (Tuomi & Sarajärvi 2018, 25). Teemojen valinnan lisäksi haastattelijan tehtävänä on muotoilla kysymykset siihen muotoon, että haastateltavan on helppo kertoa kokemuksistaan ja löytää oikeat sanat kuvaamaan ajatuksiaan. Aineiston keräämiseen ja tulosten tulkintaan vaikuttaa vahvasti tutkijan oma rooli, ennakkokäsitykset ja vuorovaikutus haastateltavien kanssa. Laadullisen tutkimuksen tulokset eivät ole yleistettävissä laajalle otannalle, koska tutkimuksessa ei pyritä tilastollisiin yleistyksiin. (Tuomi & Sarajärvi 2018, 25.)

Laadullisessa tutkimuksessa on tärkeää, että henkilöt, joilta tietoa kerätään, tietävät tutkittavasta ilmiöstä mahdollisimman paljon. (Tuomi & Sarajärvi 2018, 85.) Tämän vuoksi haastateltavat valitaan määritelmän mukaisesti haastattelun aseman ja tutkittavan aiheen erityisen tietämyksen perusteella (Gillhamin 2005, 54). Asiantuntija voidaan valita haastatteluun hänen institutionaalisen asemansa vuoksi tai hän voi olla kuka tahansa, jolla on erityistä tietoa tutkittavasta asiasta (Dexter 1997/2006, 18-20.) Tutkimukseni asiantuntijat ovat antaneet nimenomaisen suostumuksensa käyttää tutkimuksessa heidän käyttäjä- tai artistinimeään. Tutkimukseni asiantuntijoina ovat Jannyberg ja Olga Wilhelmiina, joista kerron hieman tarkemmin seuraavissa kappaleissa henkilöesittelyiden muodossa.

1. asiantuntija: Jannyberg

Toinen haastateltava on käyttäjänimeltään Jannyberg. Hän toimii musiikin lehtorina peruskoulussa, jossa on nyt opettanut viisi vuotta. Tämän lisäksi hän on toiminut pianonsoiton opettajana ja muusikkona. Opettajuuden rinnalla hänen toinen työnantajansa on sosiaalinen media, jossa hän toimii aktiivisessa sisällöntuottajan roolissa erityisesti TikTokissa ja Instagramissa. Hän kokee somen tuottamisen luovana kanavana ja määritteleeekin tyylinsä sosiaalisessa mediassa humoristisemmaksi kuin opetus-työssä.

2. asiantuntija: Olga Wilhelmiina

Toinen haastateltava esiintyy artistinimellään Olga Wilhelmiina. Hän on musiikin lehtori yläkoulussa ja on toiminut kahdeksan vuotta musiikinopettajana. Opetustyön rinnalla hän on osallistunut tv-laulukilpailuun. Sen myötä sisällöntuottajan rooli sosiaalisessa mediassa tuli ajankohtaiseksi. Hän on erotellut sosiaalisen median kanavansa artisti- ja henkilökohtaiseen profiiliin. Olga Wilhelmiina on tehnyt etäaikana YouTubeen videoita musiikinopettajan näkökulmasta.

4.2 Aineisto- ja analyysimenetelmä

Tutkimusaineisto koottiin kevään 2022 aikana. Tutkimuksessa käytettiin laadulliselle tutkimukselle tyypillistä harkinnanvaraista otantaa (Tuomi & Sarajärvi 2018). Tutkimuksen osallistujat valikoitiin tavoitteiden mukaisesti sosiaalisen median kautta. Valinnat perustuivat sosiaalisen median tilien aktiivisuuteen sekä musiikinopettajan koulutustaustalle sekä sille, että tutkimus hetkellä henkilö työskenteli musiikinopettajana. Asiantuntijahaastattelun johdosta pystyn käsittelemään tutkittavia heidän käyttäjä- ja artistiprofiilien nimellä. Tutkimukseen osallistui kaksi sosiaalisen mediaan sisältöä tuottavaa musiikinopettajaa. Pidin haastateltavien määrän pienenä, sillä tarkastelin aineistoa syvällisesti teemoiteltujen haastattelujen avulla. Tutkimukseen osallistuneilla musiikinopettajilla oli työkokemusta viidestä kahdeksaan vuoteen ja sosiaalisen median sisällöntuottamisen he olivat tehneet aktiivisesti muutamaan vuoden ajan. Sisällöntuottaminen oli muuttunut tavoitteellisemmaksi toiselle tv-laulukilpailun ja toiselle aktiivisen suosion myötä.

Toteutin haastattelut puolistrukturoidulle teemahaastattelun mukaisesti keskustelunomaisina, pohjautuen haastattelukysymyksiin. Haastattelukysymyksiä käsitteletin tilannekohtaisesti haastateltavan mukaan, sillä puolistrukturoidussa teemahaastattelussa haastateltaville esitettyjen kysymysten järjestystä voidaankin vaihdella (Hirsjärvi & Hurme 2022). Pidin haastattelut Zoom-yhteydellä hallitsevan koronatilanteen vuoksi, joiden kesto vaihteli 45 minuutista ja puolentoista tuntiin. Haastatteluiden jälkeen tein sanatarkan litteroinnin. Eksaktissa eli sanatarkassa litteroinnissa puhe litteroidaan sanatarkasti eikä mitään jätetä pois. Eksaktissa litteroinnissa käytetään yleisimpiä litteraatiomerkkejä ja siihen sisällytetään täytesanoja, kuten tota ja niiku. (Kallinen & Kinnunen.) Aineistoa kertyi litteroinnin jälkeen yhteensä 33 sivua.

Tutkimukseni aineistosta pyrin tulkitsemaan ja ymmärtämään tutkimukseni kohteena olevaa ilmiötä, eli musiikinopettajan ja sisällöntuottajan työhön liittyviä sisältöjä (Puusa & Juuti 2020). Tähän tutkimukseen parhaimpana analyysimenetelmänä toimi sisällönanalyysi, sillä aihetta ei ole juurikaan Suomessa tutkittu. Päädyin tutkimusaineiston analyysimenetelmässä aineistolähtöisen sisällönanalyysiin, jonka lähtökohtana on tutkimuksen aineisto, jonka pohjalta teoria rakennetaan (Tuomi &

Sarajärvi 2018, 107; Eskola & Suoranta 1998). Litteroidusta aineistosta aloitin pelkistämään aineistoa eli etsimään aukikirjoitetusta aineistosta tutkimustehtävään kuvaavia ilmaisuja ja koodasin niitä eri väreillä erilliseen taulukkoon. Lisäksi ryhmittelin aineiston ja etsin samankaltaisuuksia ja eroavaisuuksia kuvaavia käsitteitä. Samaa tarkoittavat sanat luokiteltiin, jonka seurauksena aineisto tiivistyi. Tämän jälkeen aineistosta eroteltiin tutkimuksen kannalta oleellinen tieto, josta kytkettiin aiempiin teoreettisiin käsitteisiin. (Tuomi & Sarajärvi 2018, 108-113.) Pyrin koko analyysin ajan ymmärtämään, mitä asiat tutkittaville merkitsevät.

4.3 Tutkimuksen eettiset kysymykset

4.3.1 Eettiset ratkaisut

Miller (2012) määrittelee etiikan ihmisen käyttäytymisen moraaliksi. Tutkimuksen näkökulmasta, sillä tarkoitetaan tutkijoiden moraalista harkintaa, vastuullisuutta sekä tutkimusprosessiin liittyviä valintoja (Miller, 2012). Tutkimukseni tutkittavina ovat virassa olevat musiikinopettajat ja aktiiviset sosiaalisen median sisällöntuottajat. Tutkimuksessa tärkeää on se, että tutkimus ei luokkaa ketään eikä aiheuta harmia tutkittaville. Tuomen ja Sarajärven (2013, 129) mukaan laadullista tutkimusta ja aiheen valintaa tehdessä tulee huomioida yleiset ihmisoikeudet ja eettiset kysymykset. Tutkimukseni aihe on jo hyvin henkilökohtainen, joten eettisten asioiden huomioiminen on tärkeää jo tutkimuksen varhaisvaiheessa. Eettisyyden kannalta merkittävää on pohtia tutkimuskysymysten luotettavuutta suhteessa tutkimukseen. Tutkimus- ja haastattelukysymysten tarkoitus on johtaa tutkimuksen kannalta oleellisen tiedon äärelle, jolloin vältetään turhan tiedon kerääminen (Flick, 2007). Tutkimus- ja haastattelukysymykset suunnittelinkin suhteessa tutkimuksen tavoitteisiin.

Tietoturva on ollut mukana tässä tutkimuksessa aineistonkeruu vaiheesta lähtien. Toteutin ja tallensin haastattelut kirjautumalla Jyväskylän yliopiston Zoom-palveluun. Tämä oli turvallinen vaihtoehto, sillä näin tiedot pysyvät EU/ETA alueella (Jyväskylän Yliopisto, 2020). Tallensin aineistonkeruuseen liittyvän datan Jyväskylän yliopiston salasanalla suojattavalle U-asemalle. Tutkimuksen eettiseen pohdintaan liittyviä vaiheita koko tutkimuksen ajan ovat: tarkoitus, suunnitelma, haastattelutilanne, purkaminen, analyysi, todentaminen ja raportointi (Hirsjärvi 2008). Näitä pyrin huolellisesti huomioimaan omassa tutkimuksessani.

4.3.2 Tutkimusluvut

Tutkimuksessa tulee olla aina laillinen käsittelyperuste henkilötietojen käsittelyyn. Käsittelyperuste määrittelee sen, mitä oikeuksia tutkittavalla on käytettävissään. (Kallinen & Kinnunen.) Lisäksi tutkittavien tulee saada riittävästi tietoa tutkimuksesta pystyäkseen arvioimaan osallistumistaan tutkimukseen (Flick, 2007). Tutkimukseen osallistuminen tulee aina pohjautua vapaaehtoisuuteen (Kallinen & Kinnunen).

Lähestyin tutkittavia Instagram-viestien välityksellä, jossa kysyin musiikinopettajien halukkuutta osallistua tutkimukseen. Viestissä kerroin tutkimuksen taustasta ja sen tavoitteista. Aineiston pohjautuen asiantuntijahaastatteluun, on erityisen tärkeää eettisyyden vuoksi pyytää tutkittavilta nimenomainen suostumus tutkimuksen osallistumiseen (Kallinen & Kinnunen). Tutkittavan nimenomainen suostumus tarkoittaa sitä, että suostumus on henkilötietojen käsittelylle annettujen yleisten edellytysten lisäksi nimenomainen. Osana tutkittavan informointia tulee siis kertoa, mihin henkilötietojen käsittely perustuu (Kallinen & Kinnunen.) Tutkimuksessani henkilötietojen käsittely perustui musiikinopettajien sosiaalisen median käyttäjä- ja artistinimiin, joita tutkimuksessani käytän. Tämän lisäksi kerroin tallentavani haastatteluaineiston sekä Zoom-palvelun, että puhelimen sanelimen avulla. Kerroin tutkimuksen olevan myös vapaaehtoinen.

Kun tutkittavat olivat suostuneet tutkimukseen lähetin heille tutkimustiedotteen ja tietosuojalomakkeen, jotka heidän piti lukea ja allekirjoittaa. Lomakkeissa kerroin tarkemmin tutkimukseen liittyvistä tietosuojasioista ja kertosin tutkimuksen toteutukseen liittyvät asiat, esimerkiksi tavoitteet, vapaaehtoisuuden ja osallistujien oikeuden perua suostumuksensa, milloin vain. Lisäksi kerroin, että suostumuksen peruminen ei vaikuta ennen peruuttamista suoritettujen käsittelyyn lainmukaisuuteen. (Kallinen & Kinnunen.) Vuorokausi ennen haastatteluja lähetin haastateltaville tutkimuskysymykset sekä Zoom-linkin, joka oli suojattu salasanalla. Flinckin (2007) mukaan aineistonkeruuvaiheessa tutkimuksen eettisyyden kannalta merkittävää on välttää haastattelutilanteen mahdolliset häiriötekijät. Pyrin pitämään häiriötekijät mahdollisimman vähäisinä sillä, sovin haastattelut etukäteen ja varasin niille tarpeeksi aikaa. Haastatteluissa pyrin antamaan vastaajille aikaa miettiä vastauksia ja tein tarkentavia kysymyksiä tarpeen tullen.

Myös analyysivaiheessa tutkimuksessa on oleellista pyrkiä tutkittavien henkilöllisyyden suojaamiseen (Flick, 2007). Varmistin koko tutkimuksen ajan, että aineisto pysyy analyysivaiheessa vain minun ja tutkielmasta vastaavan ohjaajan saatavilla. Käytin osallistujista heidän käyttäjä- ja artistinimeä: Jannyberg ja Olga Wilhelmiina, jotka auttoivat analyysivaiheen käsittelyssä. Koko analyysivaiheen ajan pyrin noudattamaan eettisyyden näkökulmaa: tarkkuutta, huolellisuutta ja neutraaliutta aineiston tulkinnassa (Flick, 2007). Jos henkilötietojen säilytysajana aikamäärettä ei ole mahdollista ilmoittaa, voidaan tutkittavalle kertoa kriteerit, joiden perusteella säilytysaika

määritetään (Kallinen & Kinnunen). Tutkimustiedotteessa ja tietoturvalomakkeessa ilmoitin tutkittaville tutkimuksen aineiston ja henkilötietojen tuhoamisesta silloin, kun tutkielmani on julkaistu.

5 ANALYYSI

Tässä luvussa tarkastellaan haastateltavien virassa olevien musiikinopettajien identiteettejä musiikinopettajan ammatillisen- ja sisällöntuottajaidentiteetin näkökulmasta. Ensimmäisessä luvussa käsitellään opettajaoppilassuhteen vahvistavia ja heikentäviä tekijöitä sekä miten sisällöntuottaminen vaikuttaa näihin kokemuksiin. Samassa luvussa käsitellään mediakasvatusta ja sitä, miten haastateltavat käyttävät teknologiaa opetuksessaan. Toisessa kappaleessa tarkastellaan, millaista sisältöä haastateltavat tuottavat sosiaaliseen mediaan ja miten musiikillinen identiteetti näyttäytyy sosiaalisessa mediassa. Kappaleessa pohditaan myös sosiaalisessa mediassa esiintyvää vuorovaikutusta ja sen merkitystä opetuksessa. Viimeisessä kappaleessa vertaillaan musiikinopettajan ammatillisen- ja sisällöntuottajaidentiteettien yhtäläisyyksiä ja eroja.

5.1 Musiikinopettajan ammatillinen identiteetti

Musiikinopettajan ammatillinen identiteetti kehittyy sekä vuorovaikutuksessa oppilaiden kanssa että opettajan roolissa toimiessaan (Beijaard, Meijer ja Verloop 2004, 107-128). Siksi lähdinkin tutkimaan musiikinopettajien ammatillista identiteettiä opettajaoppilassuhteen näkökulmasta. Opettajaoppilassuhdetta tarkastellessa ilmeni, että opettajan työ on monella tapaa arvokasta työtä, sillä moni oppilas saattaa viettää enemmän aikaa koulussa opettajien kuin kotona huoltajien kanssa. Tämän vuoksi oppilaiden ja opettajien kohtaamiset voivat olla todella tärkeitä.

”Mitä enemmän opettaa, niin sitä enemmän havahtuu myös siihen, että on tosi hienoja hetkiä ne, että jos jotenkin pääsee myös semmoiselle syvemmälle yhteydellä oppilaan kaa, ni uskaltaa jakaa myös niitä omia asioita, koska mä myös näen, että tavallaan jos saavuttaisi sen luottamuksen oppilaiden kanssa, niin silloin myös ne oppimistulokset on niinku parempia.” (Jannyberg)

Jannybergin viittauksesta käy ilmi, että opettajaoppilassuhde ei ole yksisuuntainen vaan vastavuoroinen. Beijaardin, Meijerin ja Verloopin (2004, 107-128) mainitsevat opettajan ammatillisen identiteetin kehittymisen opettajan ja oppilaiden välisen vuorovaikutuksen kautta. Opettajan oman ammatillisen identiteetin muodostumiseen vaikuttavat oppimisen tavoitteet, vuorovaikutus, erilaiset roolit sekä vastuu oppilaiden tukemisesta. (Beijaard, Merijer & Verloop 2004, 107-128.) Opettajaoppilassuhde on siis yksi keskeinen tekijä opettajan ammatillisen identiteetin muodostumisessa.

Ammatillisen identiteetin kautta musiikinopettaja tekee valintoja esimerkiksi opetus- ja lähestymistapojen saralla. Näitä menetelmiä suunnitellessa opettaja voi hyödyntää omia vahvuuksiaan ja kiinnostuksen kohteitaan sekä soveltaa näkemyksiään tukevia pedagogisia lähestymistapoja. Esimerkiksi opettaja, joka korostaa oppilaiden osallisuutta, voi käyttää opetustyylinään ohjattua oivaltamista tai erilaisten ratkaisujen tuottamista.

” - - pyrin olemaan innostava, koska innostun itsekin, että jos saadaan hienoja yhteisökokemuksia tai muuta niin se niinku vie mennessään - - .” (Olga Wilhelmiina)

”Jotenkin semmoinen helposti lähestyttävä, ehkä semmoinen innostava olisi kiva olla jotenkin et oppilaat innostuis - - .” (Jannyberg)

Haastattelussa molemmat opettajat mainitsivat hyvän opettajan piirteeksi innostavuuden. Innostavaksi opettajaksi haastateltavat kuvailivat opettajan, joka on innostunut omasta opetuksestaan ja halukas kehittämään omaa osaamistaan. Myös Juvonen (2015, 323-332) kuvailee artikkelissaan innostavan opettajan luovan ympärilleen oppimisympäristön, jossa oppilaat saavat kokea onnistumisen tunteita sekä käyttää omaa uteliaisuuttaan ja luovuuttaan. Innostava opettaja osaa haastaa oppilaita, auttaa heitä kehittymään sekä pyrkii löytämään jokaisen oppilaan yksilölliset vahvuudet. Innostava opettaja on myös luultavasti innostunut omasta opetusalaan ja näin ollen kiinnostunut kehittämään omaa ammatillista identiteettiään.

Tämän lisäksi Jannyberg mainitsi hyväksi opettajan piirteeksi helposti lähestyttävän ja luotettavan opettajan. Nämä taidot omaava opettaja voi luoda turvallisen ja kannustavan ilmapiirin, jossa oppilaat uskaltavat ilmaista ajatuksiaan ja pyytää apua. Kun oppilaat tuntevat olonsa turvalliseksi, he ovat todennäköisemmin sitoutuneita oppimiseen ja valmiimpia osallistumaan opetuksen keskusteluihin ja aktiviteetteihin. Lisäksi helposti lähestyttävä opettaja voi auttaa oppilaita uskomaan omiin kykyihinsä, mikä voi johtaa parempiin oppimistuloksiin. Hamren, Piantan, Downerin ja Mashburnin (2008, 115-136) tutkimukset ovat osoittaneet, että oppilaat, jotka kokevat opettajansa luotettavaksi ja helposti lähestyttäväksi, ovat todennäköisemmin sitoutuneita koulutyöhön ja halukkaampia noudattamaan luokan sääntöjä ja odotuksia. Tämä voi luoda turvallisen oppimisympäristön kaikille oppilaille ja mahdollistaa paremmat oppimistulokset. Helposti lähestyttävä ja luotettava opettaja voi myös toimia

positiivisena roolimallina, mikä voi vaikuttaa positiivisesti oppilaiden asenteeseen oppimista kohtaan. Tämä auttaa luomaan positiivista ilmapiiriä sekä edistää oppimista. (Hamren, Piantan, Downerin & Mashburnin 2008, 115-136; Wong 2004, 397-411.)

Olga Wilhelmiina mainitsee viittauksessa, että hän pyrkii saamaan aikaan hienoja yhteissoittokokemuksia musiikin tunneillaan. Hän pyrkii musiikinopettajana siis kannustamaan oppilaita soittamaan yhdessä ja näin kokemaan musiikin tuomaa iloa. Olga Wilhelmiinan opetuksessa ammatillinen- ja musiikillinen identiteetti kohtaavat. Myös Lindström (2011, 173) kertoo tutkimuksessaan, että musiikin tunneilla yhdessä ryhmän kanssa on tuottoisinta työskennellä. Näiden väitteiden perusteella yhteinen tekeminen ja musiikista nouseva ilo luo oppilaille hyvää ryhmähenkeä ja positiivisia oppimistuloksia.

Monilla on yleiskäsityksiä siitä, millainen on opettajan ammatillinen identiteetti. Aikaisemmin opettajaidentiteetti on liitetty tiukkaan ja kurinalaiseen luonteeseen, joka on säädellyt oppilaiden käyttäytymistä ja asettanut tiukkoja sääntöjä (Beijaard, Meijer, & Verloop 2004, 107-128). Kun puhutaan yleisesti opettajasta ja hänen persoonastaan unohdetaan helposti, että hekin ovat täysin tavallisia ihmisiä. On kuitenkin tärkeää huomata, että hyvän opettajan piirteet ja opetustyylit voivat vaihdella eri konteksteissa ja koulutusjärjestelmissä. Beijaardin, Meijerin, ja Verloopin (2004, 107-128) mukaan ammatillinen identiteetti on yksilöllinen ja moniulotteinen, ja se muotoutuu opettajan omien kokemusten, arvojen, koulutuksen ja jatkuvan ammatillisen kehittymisen kautta.

"Jotenkin on semmoisia niinku omia käsityksiä ehkä ollut silleen, että minkä tyyppisiä opettajat on, mut sit jotenkin ehkä pikkuhiljaa niinku huomannut, että jotenkin se oma itse ja oma persoona riittää ja tavallaan sitä aidointa myös - -, niin kyllä mä uskon, että jotenkin se välittyy oppilaille." (Jannyberg)

Jannybergin lainauksessa käy ilmi, että hänellä (niin kuin myös muillakin ihmisillä) on yleiskäsitys, millainen opettajan kuuluisi olla. Hän on kuitenkin huomannut opettaessaan, että opettajan oma persoona riittää. Hänen lainauksessaan käy ilmi, että oppilaatkin huomaavat sen, jos opettaja ei ole omalla persoonallaan aidosti läsnä. Baijaardin, Merijerin ja Verloopin (2004, 107-128) mukaan opettajan identiteetti muodostuu useista eri tekijöistä, kuten henkilökohtaisista ominaisuuksista, koulutuksesta, kokemuksesta ja ammatillisesta kasvusta. Yleiskäsitykset opettajan identiteetistä muodostuvat usein opettajan ammatilliseen identiteettiin pohjautuen. Opettajalle koetaan tietynlainen rooli opettajana, joka muodostuu hänen koulutuksesta, ammatillisesta kokemuksesta ja yhteiskunnan asettamista odotuksista. (Baijaard, Merijer & Verloop 2004, 107-128.) Opettajan henkilökohtainen identiteetti saatetaan unohtaa, vaikka myös opettajalla on henkilökohtaisia ominaisuuksia, kuten hänen persoonallisuutensa, arvonsa ja uskomuksensa. Nämä ominaisuudet vaikuttavat vahvasti hänen ammatilliseen identiteettiinsä opettajana.

Haastattelussa esiin nousseista hyvän opettajan piirteistä aitoutta ja persoonallisuutta pidettiin tärkeänä. Karagiannopouloun ja Braggin (2015, 415-432) tutkimus osoittaa, että opettajan aitous on tärkeä tekijä opettajan identiteetin ja ammatillisen kehityksen kannalta. Tutkimuksen mukaan opettajan aitous vaikuttaa hänen kykyynsä olla vuorovaikutuksessa oppilaiden kanssa niin luokan- kuin konfliktitilanteiden hallinnan kanssa. Aitous voi myös kehittyä, kun opettaja löytää omaa persoonallisuuttaan vastaavan opetustyylin ja opetuskäytännöt. (Karagiannopouloun & Braggin 2015, 415-432.)

Haastateltavat kertoivat yhtenä opetusmenetelmänä hyödyntävänsä teknologiaa musiikin tunneilla. Jannyberg on tämän lisäksi yrittänyt kuunnella oppilaiden kiinnostuksen kohteita musiikinopetuksessa. Vaikka teknologian käyttö luo haasteita musiikinopetuksessa, Jannyberg kokee sen positiivisena ja luovana osana musiikinopetusta.

” - - löytää niitä mahdollisuuksia, miten tietotekniikkaa voidaan käyttää niinku osana opetusta ja jotenkin kyllä mä näen, että aika silleen niinku oppilaslähtöisesti yrittää lähestyä sitä oppiainetta, koska se OPS on tavallaan niinku aika... se antaa niitä eväitä, mutta sitten että miten ne pakkaa, niin se on sitten se opettaja tavallaan rooli.” (Jannyberg)

Viittauksessa ilmenee, että Jannyberg pyrkii hyödyntämään teknologiaa omassa musiikinopetuksessaan mahdollisimman paljon oppilaiden ajatuksia kuunnellen. Jannybergin mielestä Opetussuunnitelma (OPS) tarjoaa opetukselle raamit, mutta se miten opettaja ne täyttää on hänen omalla vastuullaan. Opettajalla on suuri vapaus ja luovuus siinä, miten hän opetuksensa suunnittelee. Jannyberg näkee teknologian käytön positiivisena ja mahdollisuutta tarjoavana tekijänä.

” ... aika paljon siis tiktokissa nykyään tulee semmoisia biisejä, jotka menee eka TikTokiin ja sitten niinku radioo niin varmaan semmoisia biisejä on tullut niinku musiikkiin hyödynnettyä sitten aikalailta, että se on kiva semmoinen niinku yhtymäkohta ehkä löytää sitten niinku musiikin tunneilla myös. ” (Jannyberg)

Jannybergin viittauksesta voidaan todeta, että opettajan suunnittelemat oppimisympäristöt, tehtävät ja materiaalit vaikuttavat oppilaiden oppimiskokemukseen ja mahdollistavat teknologian käytön musiikillisessa toiminnassa. Opettajan vapaus ja luovuus suunnittelussa voivat edistää oppilaslähtöistä lähestymistapaa ja tarjota mahdollisuuksia oppilaiden kiinnostuksenkohteiden huomioimiseen. Jannybergin mukaan opettajan on hyvä pyrkiä hyödyntämään opetuksessaan nykyajan suosittuja alustoja esimerkiksi TikTokia. Se osoittaa opettajan halua kuunnella oppilaiden ajatuksia ja kiinnostuksen kohteita. Tämä myös yhdistää jannybergin sisällöntuottaja-, ammatillista- ja musiikillista identiteettiään. Sisällöntuottajana hän on tottunut toimimaan TikTok-sovelluksen parissa, joten hänen on helppo tuoda se myös opetuksensa.

Perusopetuksen opetussuunnitelman perusteissa ei määritellä tarkkaan tietotekniikan tai mobiililaitteiden käytöstä musiikin opetuksessa. Opetussuunnitelmassa (2014, 265) musiikin kohdalla sanotaan tieto- ja viestintäteknologian käytöstä näin: "Opetustilanteissa luodaan mahdollisuuksia tieto- ja viestintäteknologian käyttöön musiikillisessa toiminnassa." Tavoite pyrkii integroimaan tieto- ja viestintäteknologiaa musiikinopetuksen osaksi, mikä voi tarjota oppilaille uusia tapoja musiikin opetuksessa ja edistää luovuutta musiikillisessa toiminnassa. Vastuu teknologian käytöstä jää kuitenkin täysin musiikinopettajalle. Musiikinopettajan tulisi osata soveltaa teknologiaa opetuksen eri tilanteissa, sillä teknisten taitojen hallitseminen auttaa opettajaa luomaan tehokkaita oppimisympäristöjä ja tukemaan oppilaiden teknologista osaamista. Teknologian kuitenkin kehitty nopeasti, joten sen käyttäminen opetuksessa edellyttää opettajalta halua jatkuvasti oppia uutta ja kehittää omia taitojaan. Mäntymäki (2012, 34) määrittelee koulun ja opettajan tehtäväksi ohjata vastuulliseen toimintaan teknologian ja sosiaalisen median kentässä. Myös Olga Wilhelmiina hyödyntää musiikinopetuksessaan etäaikana tekemiään opetusvideoita. Tällainen työtapa tarjoaa oppilaille vaihtoehtoisen tavan oppia ja osallistua musiikinopetukseen.

"Mutta mutta mä nyt ainoa, minkä mä keksisin olisi se että mä hyödynsin ja joskus vieläkin näytän oppilaille niitä mun [kanavan nimi] videoita saatan käyttää niitä opetuksessa - - ." (Olga Wilhelmiina)

Olga Wilhelmiinan viittauksessa hän kertoo hyödyntävänsä etäaikana tehtyjä opetusvideoita osana musiikinopetustaan. Opetusvideoiden tekeminen osoittaa hänen aktiivisuutta ja pyrkimystä tarjota oppilaille lisämateriaalia. Olga Wilhelmiinan opetusvideot keskittyvät musiikkiin ja sen opettamiseen, joten voidaan todeta, että musiikki on keskeinen osa hänen ammatillista- ja musiikillista identiteettiään. Kaiken kaikkiaan viittaus heijastaa tekijän vahvaa sitoutumista musiikkiin ja pyrkimystä välittää musiikin iloa ja osaamista kaikille.

5.2 Sisällöntuottajaidentiteetti

Opettajien sosiaalisen median julkaisut ovat aihe, jotka herättävät paljon keskustelua ja pohdintaa. Julkaisut voivat vaikuttaa opettajan maineeseen, ammatilliseen identiteettiin ja opettajaoppilassuhteeseen. Molemmissa haastatteluissa tuli ilmi, että opettajat joutuvat miettimään, mitä sisältöä julkaisevat sosiaalisessa mediassa.

" Se voi olla vaikea välillä käsittää, että se on kuitenkin sitä niinku vapaa-aikaa tietyllä tavalla, että jotenkin silloin ei ole opettaja tietyllä tavalla, ku julkaisee sinne vaikka sit kuitenkin on että siinä on tietyllä tavalla se vastuu, että jos jotenkin aiheuttaisi jonkun isomman

polemiikin vaikka tahtomattaan, niin aina sitten kuitenkin voidaan yhdistää helposti siihen omaan kouluun ja tavallaan työnantajaan.” (Jannyberg)

Jannybergin viitteestä käy ilmi, että monen ihmisen voi olla vaikea ymmärtää sitä, että opettajalla on myös vapaa-aikaa eikä silloin opettaja ole ammatillisen identiteetin roolissa. Tämä johtuu usein siitä, että opettajan työ nähdään luokkahuoneessa tapahtuvana opetuksena eikä opettajan henkilökohtaista identiteettiä arvosteta. Yksi syy tähän ajattelumaailmaan voi johtua siitä, että opettajien julkaisut yhdistetään helposti kouluun tai työnantajaan.

” - tietyllä tavalla joutuu miettimään aika tarkkaan ja muutenkin jotenkin some on semmoinen maailma, että siellä on jotenkin helppo tehdä vääriä tulkintoja ja muita, niin kyllä sitä joutuu aika tarkkaan välillä miettimään, että miten niinku miten jotenkin sanansa asettelee tai jopa niinku välillä semmoista huumorin jutuista että mikä niinku omasta mielestä voi olla niinku hauskaa, niin pitää miettiä että se ei sitten ole semmoista joka voitaisiin tulkita niinku loukkaavaksi tietyllä tavalla tai muuta, niin kyllä siinä on niinku vastuullisuus, mutta on myös tärkeä jotenkin semmoinen. ” (Jannyberg)

Kuten Jannybergin viittauksista käy ilmi, sosiaalisessa mediassa on myös helppo tehdä vääriä tulkintoja. Julkaisuhetkellä opettajan on hyvä miettiä, miten sanansa asettelee. Huumoriin sisältyvät julkaisut voidaan tulkita väärin: se mikä omasta mielestä on hauskaa, voi jonkun mielestä olla loukkaavaa. Sisällöntuottajanroolissa Jannyberg kiinnittää erityishuomiota vastuullisuuteen, sillä sisältö ei saisi tuottaa kenellekään pahaa mieltä. Paljon on käyty keskustelua siitä, miten opettajien tulisi käyttää sosiaalista mediaa ja mitä heidän tulisi ottaa huomioon siellä julkaistessaan. Tärkeänä näkökulmana tähän on hahmottaa opettajan ammatillisen ja sisällöntuottajan (myös henkilökohtaisen) roolin erottaminen ja tasapainottaminen.

”Vaikka julkaisee niinku omalla omalla nimellä ja tavallaan niinku työajan ulkopuolella sinne someen niin jotenkin kuitenkin yhdistetään aina siihen, että on se opettaja. Niin semmoinen tietty vastuu kuitenkin myös pyörii siellä aika voimakkaasti. ” (Jannyberg)

Jannyberg viittaus korostaa sitä, että jokainen henkilö on vastuussa siitä mitä sosiaaliseen mediaan julkaisee. Vaikka henkilö julkaisee sosiaalisessa mediassa omalla nimellään ja vapaa-ajallaan, hänet silti voidaan yhdistää opettajuuteen. Opettajan rooli ja maine eivät rajoitu pelkästään kouluympäristöön, vaan se voi ulottua myös sosiaaliseen mediaan. Opetusalan eettisen neuvoston mukaan (2019) opettajilla on oikeus yksityisyyteen ja vapaa-ajan aktiviteetteihin, mutta samalla heidän tulisi olla tietoisia siitä, että heidän julkaisujaan voidaan tulkita ammatillisesti. Pystyäkseen tekemään työtään vastuullisesti, opettaja ei voi vapaa-aikanakaan julkisesti olla niitä arvoja vastaan, joita hän työssään edustaa. Jos opettaja on sitoutunut opettajuuteen, hän on sitoutunut myös opetussuunnitelman ja koulun arvopohjaan. Toisaalta Opetusalan eettinen neuvosto (2019) linjaa, että opettajan poliittinen toiminta ei kuitenkaan ole rajattua. Opettaja voi kuulua mihin tahansa poliittiseen liikkeeseen ja kirjoittaa julkisia tekstejä. (OAJ 2019.) Opettajien kannattaa siis harkita, millaisia kuvia ja videoita

sosiaalisessa mediassa julkaisee. Kaikessa julkaisutoiminnassa opettajan on syytä pohtia, vaikeuttaako materiaali hänen mahdollisuuksiaan toimia uskottavasti opettajan ammatissa. Heidän tulisi olla tietoisia siitä, että julkaisut voivat vaikuttaa oppilaisiin, vanhempiin ja kouluyhteisöön. Tästä syystä on tärkeää, että opettajat pitävät mielessä oman ammatillisen vastuunsa ja toimivat sosiaalisessa mediassa harkiten.

Sosiaalisen median kanavat, kuten Instagram ja TikTok, tarjoavat helpon tavan jakaa sisältöä: kuvien, videoiden ja tarinoiden jakaminen auttaa luomaan kiinnostavaa ja välitöntä sisältöä. Sisällöntuottaja voi olla suoraan yhteydessä seuraajiinsa sekä pyytää heidän palautteitaan ja mielipiteitään. Jannyberg kertoo haastattelussa käyttävänsä sovelluksista eniten TikTokia ja Instaramia. Hän käyttää TikTok-sovellusta sekä kuluttajan- että sisällöntuottajanroolissa. Hän kertoo sisältönsä pohjautuvan pääosin huomioihin koulumaailmasta, jossa hän esiintyy omien sanojensa mukaan ”karrikoituna opettajana”. Hän tuottaa sisältöä keskimäärin 2-3 videota viikossa. Tiktok-sovellukseen verraten hän kokee tekevänsä vakavampaa ja henkilökohtaisempaa sisältöä Instagramin puolelle.

” Instagram on semmoinen tavallaan vähän niinku vakavampi kanava ehkä siihen semmoiseen niinku jotenkin missä voi kertoa sille ajatuksia vähän niinku jotenkin tarkemmin ja jotenkin silleen ilman semmoista huumorin huntua niin sanotusti ” (Jannyberg)

Vaikka Jannyberg pitääkin tuottamaansa Instagramin sisältöä vakavampana kuin Tiktokin, hän on silti halunnut pitää sovelluksen julkisena kanavana. Kuitenkin hän ajattelee Instagramin käyttönsä enemmän ”kuvakurkistuksina kavereidensa elämään.” Facebookkia Jannyberg pitää tärkeänä vertaisryhmien kautta, sillä siellä voi verkostoitua ja kuulua erilaisiin viiteryhmiin. Jannyberg mainitsee käyttävänsä myös YouTube-sovellusta, muun muassa välillä musiikinopetuksessa. Jannybergiä sisällön tuottamiseen on motivoinut se, että siinä pääsee käyttämään omaa luovuuttaan sekä muusikkouttaan. Jannyberg kokee, että sosiaalisen median sisällöntuottaminen tarjoaa mahdollisuuden ilmaista omaa musiikillista identiteettiään, esimerkiksi tekemällä omia sävellyksiä ja sovituksia. Musiikillinen identiteetti heijastuu myös hänen musiikkisisällöissään.

” Joo siinä varmaan kaks aspektia, että yks on se jotenkin oma luovuuden jotenkin kanavointi semmoisen niinku näkyvään muotoon. Jotenkin se on ollut tosi iso osa aina niinku oma jotenkin semmoista, ehkä niinku muusikkoutta tietyllä tavalla ylipäätään, että on niinku kiva tehdä omia kappaleita, esiintyy niinku bändien kanssa ja muuta.” (jannyberg)

” - - kyllä se niinku muusikkous tietyllä tavalla kulkee siellä myös mukana, mutta ehkä se koulumaailma niinku silleen huumori twistillä on se jotenkin suurin suurin genre niin sanotusti.” (Jannyberg)

Jannybergin viittauksissa käy ilmi, että hänen sosiaalisen median sisällöntuottamisessa yhdistyy sekä musiikillisen luovuus että musiikillinen identiteetti. Sosiaalinen media tarjoaa mahdollisuuden ilmaista omaa luovuuttaan ja jakaa sitä näkyvällä

tavalla esimerkiksi omien musiikki julkaisujen kautta. Viittaukset korostavat myös sitä, että musiikin tekeminen, esiintyminen ja yhteistyö bändin kanssa ovat olleet tärkeitä hänen musiikillisen identiteettinsä kannalta. Jannybergin mukaan hänen muusikkoutensa kulkee videoilla vahvasti mukana, vaikka sisältö painottuukin enemmän humoristiseen koulumaailmaan. Sosiaalinen media tarjoaa alustan erilaisten kokemusten jakamiseen ja yhteyden luomiseen samanhenkisten seuraajien kanssa. Voidaankin todeta, että sosiaalinen media on hyödyllinen työkalu musiikillisen luovuuden ilmaisemisessa, musiikillisen identiteetin vahvistamisessa ja vuorovaikutuksessa seuraajien kanssa. MacDonaldin, Hargreavesin ja Miellin ym. (2019) mielestä musiikinopettaja voi tarjota hyvän roolimallin oppilaille, sillä he voivat olla osa oppilaiden minän, identiteetin ja pyrkimysten kehittymistä. Musiikinopettajilla on suuri vastuu, jolla voi olla vaikutus oppilaiden koko loppuelämään. Hei voivat olla oppilaiden inspiraationlähteitä, siksi on tärkeä, että musiikinopettaja on monipuolinen, jotta oppilaille on mahdollisuus kehittää itselleen tärkeää positiivista musiikillista identiteettiään. (MacDonald, Hargreaves & Miell ym. 2019, 487-489.)

Olga Wilhelmiina on tv-laulukilpailun johdosta tehnyt itselleen, Instagramiin ja Facebookiin, sekä artisti- että henkilökohtaisentilin. Hän ei ennen kilpailua ollut Instagramissa ja huomasi kilpailun tuovan hänelle aktiivisuutta sosiaalisessa mediassa postaamiseen. Hän kuitenkin nimittää itseään ”Old School” käyttäjäksi, sillä kuvailee sisältönsä päiväkirjamaiseksi, esimerkiksi nimeämällä albuminsa juhlatapahtumien mukaan. Olga Wilhelmiina pitää Facebookia yhteydenpitovälineenä kavereiden kanssa. Instagramissa hän kokee olevansa enemmän sisällöntuottajan kuin kuluttajan roolissa eli hän ennemmin julkaisee itse kuvia ja kertoo kuulumisiaan.

”Mutta sitten nyt nyt tää toi tämä tämä tämä [laulukilpailun nimi] -osallistuminen nyt sitten sen, että mun oli pakko luoda itselleni, siis ei ei niinku tuotannon puolesta, vaan koin koin, että minun on syytä luoda itselleni artistinimellä käyttäjäprofiili ja sitten myöskin loin tämän Insta-tilin en ole ollut aiemmin Instassa.” (Olga Wilhelmiina)

Olga Wilhelmiinan viittauksesta käy ilmi, että hän on kokenut tarpeelliseksi luoda kaksi eri käyttäjää sosiaaliseen mediaan. Hän on jakanut sisällöntuottajaidentiteettinsä: musiikilliseen (artistitili)- ja henkilökohtaiseen identiteettiin. Luomalla artistinimellä käyttäjäprofiilin hän pyrkii erottamaan sen henkilökohtaisesta elämästään ja rakentamaan sen kautta omaa musiikillista henkilöbrändiään. Olga Wilhelmiinan musiikillinen identiteetti näyttäytyy tilillä esimerkiksi musiikkisisältöjä julkaisemalla, esiintymisvideoita jakamalla ja keskustelemalla seuraajien ja muiden musiikkiartistien kanssa. Olga Wilhelmiina mainitsee, että hän ei ole ollut ennen kilpailua Instagramissa. Laulukilpailu ja siihen osallistuminen ovat innostaneet häntä liittymään uudelle sosiaalisen median alustalle.

Olga Wilhelmiina haluaa selkeästi erottaa hänen musiikillisen identiteettinsä henkilökohtaisesta identiteetistään luomalla molemmille identiteeteilleen oman

profiilin. Tämä mahdollistaa musiikillisen henkilöbrändin rakentamisen sekä oman henkilökohtaisen sisällön rajaamisen. Pönkän (2014, 31) mukaan sisällöntuottaja, joka haluaa kasvattaa seuraajakuntaansa, on hyvä luoda oma henkilöbrändi. Tässä tapauksessa Olga Wilhelmiina on halunnut luoda musiikilliselle identiteetilleen oman artistiprofiilin. Hän haluaa pitää artistitilinsä musiikki aiheisena, joten hän tuottaa sinne musiikkiaiheista sisältöä. Henkilöbrändäyksestä puhutaan silloin, kun sosiaalisen median vaikuttaja alkaa tietoisesti muokkaamaan omaa viestintäänsä siten, että muiden mielipide vaikuttajasta muuttuu (Pönkä 2014, 31). Olga Wilhelmiina on alkanut tietoisesti muokkaamaan profiiliaan muusiikkiaiheiseksi, joten hän ”brändääkin” itseään laulaja-lauluntekijäksi artistitilillään.

Muutama vuosi sitten musiikinopettajia koeteltiin, kun opetus siirtyi etänä pidettäväksi. Etäopetusajaksi oli myös Olga Wilhelmiinalle raskasta, jonka vuoksi hän alkoi tekemään opetusvideoita Youtubeen. Hän koki videoiden tekemisen itselleen tärkeäksi, sillä hän sai jakaa omaa pedagogista osaamistaan sekä musiikin iloa eteenpäin. Musiikin tekeminen ja jakaminen olivat hänelle myös keino selviytyä vaikeista ajoista ja se toi merkitystä hänen elämäänsä.

”Mulla oli etäopetusajaksi [kanavan nimi] tällainen tuota kanava, jossa mä julkasin silloin etäopetusajaksi oppilaille videoita, että ne saatto olla semmoisia tyyliin näin piirrettyjä nuot-tiavaimen tai sitten ne oli vähän semmoisia myöskin itselle aika tärkeitä juttuja, että teki niitä rakensi niitä videoita, kun se oli aika raskasta aikaa.” (Olga Wilhelmiina)

Olga Wilhelmiinan jakoi Youtube-kanavan kautta musiikkiin liittyviä opetusvideoita niin oppilaille kuin kaikille muillekin katsojille. Musiikin opettaminen ja opetusvideoiden jakaminen ovat olleet osa hänen musiikillista identiteettiään ja toimintatapaansa. Videoiden tekeminen osoittaa Olga Wilhelmiinan aktiivista ja oma-aloitteista panosta musiikinopetukseen sekä oman luovuuden hyödyntämistä musiikin ja oppimisen yhdistämiseen. Olga Wilhelmiinan musiikillinen identiteetti sisältää sekä opettamista, luovaa ilmaisua että musiikin jakamista. Tästä huomataankin, että hänen musiikillinen - ja ammatillinen identiteettinsä ovat vahvasti kytköksissä toisiinsa. Sisällöntuottajidentiteetti mahdollistaa näiden identiteettien yhdistämisen, sillä sosiaalisen median kautta (Youtube) hän on jakanut näitä videoita. Lisäksi tämä toiminta tarjosi hänen omaan henkilökohtaiseen elämäänsä merkitystä, joten hänen henkilökohtainen identiteetti on myös kytköksissä positiivisesti tähän.

Erilaiset ajanjaksot tai ikä voivat vaikuttaa sisällöntuottajan aktiivisuuteen. Työvuodet ovat vaikeuttaneet Olga Wilhelmiinan julkaisuaktiivisuutta henkilökohtaiselle tililleen. Julkaistessa hän miettii nykyään tarkemmin, mitä työhön tai elämään liittyvää hän haluaa postata. Hänen mielessään on ajatus, että kuka vain voi nähdä julkaisut.

” - - huomaan sen juuri näistä vanhoista päivityksistä, että on sitä aika aika tota avoimesti silloin joskus aikanaan kirjoitellut kaikenlaisia juttuja, että siinä on kyllä tapahtunut semmoinen muutos.” (Olga Wilhelmiina)

” - - tai niinku mitä pidemmälle siinä omassa urassa tai mitä enemmän on tullut työvuosia niin sitä vähemmän jotenkin uskallan sinne postata mitään työhön liittyvää, että se on ja ylipäättään mä mietin tosi tosi pitkään muutenkin mitä mä julkaisen, - -.” (Olga Wilhelmiina)

Viittauksessa Olga Wilhelmiina kuvailee hänen suhtautumisensa sisällöntuottamiseen olevan vuosi vuodelta hillitympi. Hän julkaisee vähemmän työhön liittyvää sisältöä ja miettii ylipäättään tarkasti, mitä hän julkaisee. Henkilökohtaiselle tililleen hän on ennen julkaissut avoimemmin päivityksiä, mutta nykyään hän miettii tarkoin, mitä sinne itsestään laittaa. Hän myös mainitsee, profiiliensa jakamisen artisti- ja henkilökohtaiseen profiiliin on ollut tarkoituksenmukaista. Olga Wilhelmiina mainitsee, että hän miettii tarkkaan, mitä hän julkaisee sosiaalisessa mediassa. Hän panostaa sisällöntuotantoonsa etenkin artistitilillään ja pitää sen tarkasti musiikkiin brändättyinä. Näin hän varmistaa, että tili edustaa häntä ja hänen arvojaan. Tilien jakaminen voi myös johtua siitä, että sosiaalinen media voi vaikuttaa opettajan maineeseen ja ammatilliseen identiteettiin. Mitä enemmän vuosia kertyy, niin sitä enemmän hänen ammatillinen identiteettinsä kehittyy. Ammatillisen identiteetin kehittyminen vuosien varrella saakin hänet enemmän miettimään, mitä tietoja itsestään hän haluaa muille jakaa. Opetusalan eettinen neuvosto (2019) linjaa, että opettajan pitää vetää yksityisyydelleen rajat. Neuvoston mukaan kaikessa julkaisutoiminnassa opettajan tulisi pohtia, vaikeuttaako materiaali hänen mahdollisuuksiaan toimia uskottavasti opettajan ammatissa. (Opetusalan eettinen neuvosto 2019.) Olga Wilhelmiina on pyrkinyt erottamaan kaksi eri identiteettiään jakamalla ne eri käyttäjätileihin: musiikilliseen- ja henkilökohtaiseen identiteettiin. Hän on Opetusalan eettisen neuvoston ohjeistuksen mukaan vastuullinen sisällöntuottaja erityisesti työhön liittyvän sisällön osalta. Tämä tarkoittaa, että hän haluaa pitää henkilökohtaisen ja ammatillisen elämän erillään toisistaan.

Vuorovaikutus on keskeinen tekijä myös sosiaalisessa mediassa. Sosiaalisen median kautta voi olla yhteydessä saman tyylisiin sisällöntuottajiin, seuraajiin ja luoda myös uusia kontakteja. Jannyberg on sitä mieltä, että hänen tuottamasta sisällöstä on kiva saada vertaispalautetta, sillä hän kokee, että hänet on otettu kannustavasti ja positiivisella asenteella vastaan.

” Ja sitten toinen tietysti yleisö, että siellä on jotenkin tosi kiva, kun saa sitä vertaispalautetta ja jotenkin siellä on se yleisö olemassa, joka kommentoi ja kertoo että nekin ilahtui videoista tai muuta.” (Jannyberg)

” On ollut tosi kannustava niinku vastaanotto aina että ketkä on kommentoinut niin aina se on ollut semmoinen niinku positiivinen vire niissä.” (Jannyberg)

Jannybergin kertomuksesta voidaan todeta, että hänelle on tärkeää saada vertaispalautetta tuottamastaan sisällöstä. Myös vastaanotto sosiaalisessa mediassa on ollut kannustava ja positiivinen niiden kommenttien perusteella, jotka hän on saanut. Seuraajien palaute ja aktiivinen reagoiminen ovat hänelle tärkeitä. Positiivinen vastaanotto on varmasti rohkaissut häntä jatkamaan sisällöntuotantoa ja vahvistanut hänen sisällöntuottajaidentiteettiään. Tämä kertoo myös siitä, että seuraajien arvostus ja positiivinen palaute vahvistavat hänen itsetuntoaan sisällöntuottajana. Jannybergille sosiaalisen median sisällöntuottaminen on vuorovaikutteinen prosessi, jossa hän arvioi seuraajien antamaa palautetta ja ilahtuu heidän reaktioistaan. Tästä voidaan päätellä, että vuorovaikutus oppilaiden kanssa vahvistaa hänen ammatillista identiteettiä niin sisällöntuottajana kuin musiikin tekijänä. Sosiaalinen identiteetti voi kehittyä vuorovaikutuksessa sosiaalisessa mediassa, sillä siellä viestintä toimii on vastavuoroista. Appel, Marker ja Gnambs (2019, 60-74) osoittavat tutkimuksessaan, että sosiaalinen media on mahdollistanut uusia vuorovaikutustapoja ja he toteavatkin, että keskimääräistä aktiivisempi ”somettaminen” on vahvasti yhteydessä laajempaan sosiaalisen pääomaan. Näin ollen aktiiviset sisällöntuottajat voivat omata vahvan sosiaalisen identiteetin.

Vapaa-ajallaan opettajalla on samanlainen oikeus kuin kaikilla muillakin päättää, miten hän sen aikoo käyttää. On kuitenkin hyvä muistaa, että oppilaat ja heidän huoltajat näkevät todennäköisesti hänet vapaa-aikana myös opettajana. Omilla kirjoituksillaan sosiaalisen median sovelluksiin voi olla vaikutusta siihen, mitä he opettajasta ajattelevat. Silloin on syytä tarkoin harkita, millaisen kuvan itsestään sosiaaliseen mediaan luo, jos oppilaita tai huoltajia on sosiaalisen median kanavien seuraajina. Oppilaat ja huoltajat voivat sekoittaa opettajan vapaa-ajan ja opettajanroolit eivätkä välttämättä huomaa näiden eroja. (Lahtinen 2012, 48.) Sosiaalinen media mahdollistaa myös sen, että oppilaat pääsevät seuraamaan opettajia heidän vapaa-aikanaan.

”Oppilaiden saattaa olla helpompi lähestyä myös sitten niinku koulussa, että tietyllä tavalla pääsee niinku kurkkaamaan siihen persoonaan sillee ja ehkä niinku ennakkoon vähän miettimään, että voisiko olla semmoinen tyyppi kehen voi niinku lähestyä niinku helposti vaikka käytävillä joku huoli tai jos haluaa muuten vaan niinku jutella, että ainakin ollut semmoista niinku yhteistä keskustelua pintaa aika hyvin oppilaiden kanssa, että jotenkin kun elää samassa maailmassa tietyllä tavalla niin sitten on helpompi löytää ehkä niitä semmoisia yhtymäkohtia muita.” (Jannyberg)

Jannybergin viittauksessa oppilaiden, jotka seuraavat opettajaansa sosiaalisessa mediassa voi olla helpompi lähestyä opettajaa koulussa. Tämä voi auttaa oppilaita miettimään etukäteen, voisivatko he lähestyä häntä helposti esimerkiksi käytävillä, jos heillä on huolia tai jos he haluavat jutella. Oppilaat voivat ennakkoida ja tutustua opettajan persoonaan sosiaalisessa mediassa, mikä voi luoda mukavuutta ja rohkaista lähestymistä koulussa. Samalla sosiaalinen media tarjoaa mahdollisuuden yhteiseen keskusteluun ja yhtymäkohtien löytämiseen, mikä edistää oppilaiden ja opettajan

välistä vuorovaikutusta. Oppilaiden lisäksi myös heidän huoltajansa voivat seurata opettaa sosiaalisessa mediassa. Tämä voi rajoittaa julkaisujen tuottamista tai ainakin opettaja joutuu tarkkaan harkitsemaan, mitä itsestään julkaisee ja millaista julkisuuskuvaa levittää.

”Kyllä joo että siellä on niinku, siellä on tullut tullut kommentteja just niinku nytkin esimerkiksi mun omalle valvontaluokalle pidin tossa musiikintuntia, niin niin sieltä sitten kuitattiin että ope me stalkataan sua instassa ja sitten siellä on muutaman äidit just siellä tota seuraajina tunnistin vaan nimistä, että tota että senkin takia niin niin mä mietin tosi tarkkaan, että minkälaista julkisuuskuvaa sitä kautta sitten itsestä antaa.” (Olga Wilhelmiina)

Olga Wilhelmiinan viittauksessa oppilaat ja heidän huoltajansa ovat alkaneet seuramaan hänen sisältöjään sosiaalisessa mediassa. Tämä on saanut hänet miettimään tarkasti, millaista julkisuuskuvaa hän haluaa antaa itsestään sosiaalisen median kautta. Olga Wilhelmiina on tietoinen siitä, että hänen artistitiliään seuraa myös oppilaita ja heidän huoltajiaan. Hän pyrkiikin harkitsemaan tarkkaan millaista julkisuuskuvaa hän profiilissaan levittää. Myös Mäntymäen (2012, s. 35) mukaan opettajan näkyvyyttä verkossa ja kaveruussuhdetta oppilaan kanssa on arvioitava kasvattajan roolista. Opettajan on itse arvioitava omaa näkyvyyttä sosiaalisessa mediassa ja kaveruussuhdetta oppilaiden kanssa, sillä opettajan on kuitenkin oltava tasavertainen kaikkia kohtaan. Opettajan tasapuolisuus saattaa kyseenalaistua, jos hän esimerkiksi hyväksyy joitakin oppilaita tai opiskelijoita Facebook-kavereikseen. Tärkeintä opettajalle on se, että hän on tasavertainen ja hän toimii vastuullisesti sekä yksilönä että yhteisön jäsenenä. (Mäntymäki 2012, 35.) Olga Wilhelmiina joutuu ammatillisen identiteettinsä kautta miettimään, millaista sisältöä hän julkaisee. Näin ammatillinen identiteetti saattaa rajoittaa musiikillista- ja sisällöntuottajaidentiteettiä, sillä sosiaalisen median kuva ei ole hyvä olla ristiriidassa opettajan ammatillisen identiteetin kanssa.

5.3 Musiikinopettajan ammatillisen- ja sisällöntuottaja identiteettien vertailu

Opettajan ammatillisen- ja sisällöntuottajaidentiteettien väliltä löytyi sekä yhtäläisyyksiä että eroja. Haastateltavien vastauksista yhtäläisyyksiksi esiin nousi se, että opettajan työtä ja sisällöntuottamista tehdään omalla persoonallaan, ellei opettaja ota roolia, joka ei ole hänelle luonteva. Niin oppilaisiin kuin sosiaalisen median seuraajiin vetoaa henkilön piirteistä aitous.

”Varmaan ihminen tavallaan aina käyttäytyy yleensä silleen niinku eri konteksteissa vähän niinku jotenkin aina ihmiset vaikuttaa niinku eri tavoin, että se oma persoona on jotenkin vaikuttuu siitä, että kenen kanssa niinku on tekemisissä.” (Jannyberg)

Jannybergin viittauksessa käy ilmi se, että vaikka ihmisen perusluonne ei muutu, niin hänen käyttäytymisensä voi muuttua. Henkilön käyttäytymiseen voi vaikuttaa konteksti, kenen kanssa on tekemisissä ja tätä kautta muutos voi tapahtua. Esimerkiksi koulumaailmassa ihminen saattaa käyttäytyä opettajan roolissa eri tavoin kuin sosiaalisen median sisällöntuottajan roolissa. Vaikka ihminen voi muuttaa käyttäytymistään ja sopeutua ympäristöön, hänen sisäinen identiteettinsä ja persoonallisuutensa säilyvät. Mischelin (1968) kommentoi "Personality and assesment" kirjassaan, että persoonallisuus ei ole ihmisen pysyvä ominaisuus, vaan ihmisten käyttäytymisen ja ajattelun kontekstuaalinen ilmentymä. Kontekstuaalisessa ilmentymällä hän tarkoittaa yksilön käyttäytymisen, ajattelun ja persoonallisuuden ilmenemistä eri tavoin eri tilanteissa ja ympäristöissä. (Mischel 1969.) Henkilön perusluonteenpiirteet ja arvot pysyvät siis samoina, vaikka käyttäytymisessä voi olla eroja eri tilanteissa. Tästä voidaan päätellä, että ihmiset mukautuvat eri konteksteihin ja voivat käyttäytyä eri tavoin riippuen tilanteesta, mutta heidän ydinpersoonallisuutensa ja luonteenpiirteensä säilyvät samanlaisina. Käyttäytymisemme ja persoonamme ovat moniulotteisia ja monimutkaisia, ja ne voivat ilmentyä eri tavoin eri ympäristöissä.

" - - some on tietysti silleen niinku viihteellistä aina niinku lähtökohtaisesti. Yleensä enemmän, että tietysti oppitunnit ovat hauskoja, mutta että se on semmoista niinku tavallaan ehkä tilanne tietoisempaa se huumori, mikä sitten tavallaan niillä oppitunneilla." (Jannyberg)

Vaikka tietynlainen luontevire ammatillisessa- ja sisällöntuottajaidentiteeteissä säilyy, Jannyberg määrittelee tyyliensä sisällöntuottajana paljon vapaammaksi ja tietynlaisilla humoristisemmaksi, kun taas opettajan ammatillisessa roolissa asiallisemmaksi. Nämä identiteetit ovat siis erilaisia siinä mielessä, että oppituntien tavoitteet ovat enemmän opettamisessa ja silloin huumori on tilannetietoisempaa, kun taas sosiaalisessa mediassa rooli voi olla enemmän viihteellisempi. Vaikka oppitunnitkin voivat olla kaikin puolin hauskoja, niin siellä huumori on tilanne tietoisempaa. Tämä osoittaa, että ammatillisen- ja sisällöntuottajaidentiteetin välillä on eroja siinä, miten huumoria ja viihdyttävyyttä ilmaistaan ja missä ympäristössä sitä käytetään. Vastuu molemmissa on kuitenkin samankaltainen.

Olga Wilhelmiinan on jakanut sosiaalisen median profiilinsa artisti- ja henkilökohtaisen käyttäjään. Tilien välillä yhdeksi yhtäläisyydeksi nousi se, että niiden sisältö on tarkkaan mietittyä. Olga Wilhelmiina tekee valintoja, minkälaisia asioita julkisudessa hän itsestään kertoo. Molemmilla tileillä hän haluaa kertoa avoimesti harrastuksiin liittyvistä asioista, kuten luonnosta ja käsityöistä

" - - mä oon miettinyt vähän sitä, että mitä öö siis tietoisesti ihan tehnyt niitä valintoja, että minkälaisia asioita mä haluan niinku julkisudessa kertoa itsestäni- - mutta myöhemmin varmaan tulee välittymään just semmosia harrastuksiin liittyviä asioita- -." (Olga Wilhelmiina)

Tämä Olga Wilhelmiinan viittaus merkitsee sitä, että hän tekee harkittuja valintoja siitä, millaisia asioita hän haluaa jakaa julkisuudessa itsestään. Hän mietti myös, millaisen kuvan hän välittää itsestään. Harrastuksiin liittyvät asiat, kuten luonto, leipominen ja käsityöt, ovat tärkeitä Olga Wilhelmiinalle ja niitä hän jakaa molemmissa sekä artisti- että henkilökohtaisella tilillään. Näiden havaintojen perusteella voidaan todeta, että Olga Wilhelmiinan artisti- ja henkilökohtaisten tilien välillä on yhtäläisyyksiä. Hän tekee tietoisia valintoja sisällön suhteen ja haluaa jakaa harrastuksiinsa liittyviä asioita molemmilla tileillään. Tämä osoittaa, että hänen persoonansa ja kiinnostuksenkohteensa näkyvät molemmissa identiteetti-rooleissaan. Opettajuutta hän ei nosta kummassakaan tilissään esille.

”... kaikki, mitä mä tiedotan siitä, miten mun kisa vaikka etenee tai muuta niin tapahtuu sen artistiprofiilin kautta. Ömm mä en puhu luonnollisestikaan mun työstä niinku opettajan työstä mitään noilla mun artistitileillä. Se on ihan täysin varattu niinku sitä artistihomma varten, että se on se syy, minkä takia mä lähdin siihen kisaan tällä artistinimellä, että koska mä teen teen jo työtä musiikin parissa, sillä mun omalla nimelläni, että mä haluaisin niinku hyvin konkreettisen eron siihen.” (Olga Wilhelmiina)

Eroavaisuuksiksi profiilien väliltä löytyy se, että kaikki tiedotus tv-laulukilpailuun liittyen tapahtuu hänen artistiprofiilinsa kautta. Olga Wilhelmiina on tietoisesti päättänyt olla puhumatta kilpailusta omalla henkilökohtaisella tilillään. Tämä osoittaa, että hän haluaa pitää selkeän eron henkilökohtaisen- ja artistityönsä välillä ja keskittää kilpailuun liittyvän viestinnän yksinomaan artistiprofiiliinsa. Hän mainitsee, että hän osallistui kilpailuun artistinimellä juuri erottaakseen sen omasta opettajan työstään. Tämä viittaa siihen, että hän haluaa luoda selkeän eron ja tunnistettavuuden artisti- (tässä tapauksessa musiikillisen-) ja ammatillisen identiteetin välille. Olga Wilhelmiinan ammatilliseen opettajaidentiteettiin sisällöntuottaminen ei ole vaikuttanut. Syynä tähän hän mainitsee sen, että hän on tehnyt suuren eron opettaja- ja artistiminän välille.

”- - mä oon niinku koko ajan ruvennut tekemään, niin isoa eroa siihen sen mun opettajaminän ja sen artistiminän välille, että ne ei niinku häiritse toisiaan ja näin mä toivon, että se myös pysyy niin pitkään kuin pystyy näin pitämään.” (Olga Wilhelmiina)

Olga Wilhelmiina korostaa, että hän on tehnyt suuren eron opettajaidentiteettinsä ja artistiminänsä välille. Tämä tarkoittaa, että hän pyrkii pitämään nämä kaksi rooliaan erillään ja estämään niiden häiritsemisen toisiaan. Hän mainitsee toivovansa, että ero opettaja- ja artistiminän välillä pysyy niin pitkään kuin mahdollista. Hän siis haluaa pitää nämä kaksi identiteettiä erillään ja hänellä on tavoite säilyttää tämä erottelu jatkossakin. Hän ei myöskään anna sisällöntuottamisen vaikuttaa opettajaidentiteettiinsä ja on tehnyt suuren eron näiden kahden roolin välille. Hän kokee sisällöntuottaja identiteettinsä vaikuttavan opettajuuteen enemmän päänsisäisenä asiana. Hän kokee myös oman artistiuden tuovat jonkinlaista kipinää omiin musiikin tunteihinsa.

”- - ehkä enemmän semmoisena päänsisäisenä asiana, että se on se on semmoinen mulle tärkeä asia, joka tuo mulle voimavaroja ja sitä semmoista niinku omaa omaa sisäistäpaloa, mikä sitten saattaa saattaa ehkä tavallaan on niin innoissaan siitä omasta projektista ja kaikesta siitä artistiudesta, mitä se on tuonut mukanaan että ehkä se näkyy semmoisena jonkunlaisena kipinästä sitten töissä eri tavalla musiikintunnilla, mutta ei mitenkään tietoisesti.” (Olga Wilhelmiina)

Olga Wilhelmiina kuvailee, että sisällöntuottaja identiteetti vaikuttaa häneen enemmän päänsisäisenä asiana. Tämä tarkoittaa, että se ei välttämättä näy konkreettisesti opetustyössä, mutta sillä on merkitystä hänelle henkilökohtaisella tasolla. Sisällöntuottaja identiteetti tuo hänelle sisäistä paloa, mikä voi vaikuttaa hänen asenteeseensa ja tunteisiinsa opetustyössä. Hän myös mainitsee, että artistius tuo jonkinlaista kipinää musiikin tunneille. Tämä viittaa siihen, että sisällöntuottajaidentiteetti ja hänen musiikillinen identiteettinsä voi vaikuttaa hänen opetustyöhönsä lisäämällä intoa ja inspiraatiota hänen opetukseensa.

Ammatillisen- ja musiikillisen identiteetin vertailussa selvisi, että molempia identiteettejä yhdistää vuorovaikutus sekä koulu- että sosiaalisen median ympäristössä. Eroavaisuudeksi nousi esiin se, että musiikillinen identiteetti heijastuu opettajilla näkyvämmiin sosiaalisen media puolella eikä opettajuudessa. Tähän syynä voi olla se, että sosiaalinen media toimii alustana, jossa opettajat voivat ilmaista itseään vapaammin kuin perinteisessä opetuskontekstissa. Musiikillinen identiteetti voi olla osa heidän persoonallisuuttaan ja intohimoaan, jonka jakamiseen sosiaalinen media tarjoaa mahdollisuuden.

6 POHDINTA JA JOHTOPÄÄTÖKSET

Sosiaalisen median suosion kasvaessa, myös opettajat ovat löytäneet tiensä verkko-ympäristön pariin. Sosiaalisen median käytön lisääntyminen vaikuttaa opettajan yksityisyyteen sekä työ- ja vapaa-ajan rajaan (Näppärä 2019, 152). Sosiaalisen median kanavilla erityisesti opettajatilien kohdalla on varmasti oleellista pohtia, mitä sisältöä niihin julkaisee. Varsinkin opettajan ylläpitäessä julkista tiliä myös oppilaille ja heidän huoltajillaan, on mahdollisuus seurata opettajan julkaisemaa sisältöä. Tulevaisuudessa tämä ilmiö on varmasti vielä yleisempi, sillä silloin sosiaalisen median kanavista löytyy varmasti enemmän opettajatilejä.

Tutkimuksen tavoitteena oli kartoittaa musiikinopettajien erilaisia identiteettejä niin koulu- kuin sosiaalisen median ympäristössä. Tutkimuksessa haastateltiin kahta musiikinopettajaa, jotka opetuksen lisäksi tuottavat aktiivisesti sisältöä sosiaaliseen mediaan. Tutkimuskysymyksissä pureuduttiin opettajien musiikillisen identiteetin ilmenemiseen sosiaalisen median ympäristössä sekä opettajaoppilassuhteen vahvistaviin ja heikentäviin tekijöihin sosiaalisessa mediassa. Samalla tutkittiin myös musiikinopettajien kytköksiä ammatillisen- ja sisällöntuottajaidentiteetin välillä. Vastauksia näihin kysymyksiin saatiin haastateltavien omien kokemusten perusteella. Haastateltavat musiikinopettajat kertoivat tilien ylläpitämisen olevan heille merkittävää ja mieluisaa, joten he olivat innokkaita kertomaan omista kokemuksistaan ja käsityksistään. Haastateltavat kokivat tutkimuksen kiinnostavaksi, sillä aihetta ei ole juuri tutkittu Suomessa. Toivottavasti tulevaisuudessa aihetta tutkitaan entistä enemmän.

Kangas, Toivonen ja Bäck (2007, 12) pitävät sosiaalisen median keskeisenä piirteenä yhteisöllisyyttä, mikä on tämän tutkimuksen kannalta kiinnostava väite, sillä tässä tutkimuksessa musiikinopettajat kokivat vuorovaikutuksen olevan yhdistävä tekijä opettajaoppilassuhteen kannalta niin koulussa kuin sosiaalisessa mediassa. Voidaan todeta, että musiikinopettajan ammatillinen identiteetti kehittyi sekä vuorovaikutuksessa oppilaiden kanssa että opettajan roolissa toimimisen kautta. Tutkimuksen mielenkiintoinen ilmiö oli se myös, että musiikillinen identiteetti ilmeni

haastateltavilla enemmän sisällöntuottajaidentiteetissä kuin ammatillisessa identiteetissä. Yksi selitys tälle voi olla se, että haastateltavien muusikkous ja opettajuus ovat kietoutuneet yhteen niin, että näitä kahta identiteettiä on vaikea erotella toisistaan. Toinen syy tälle voi olla se, että opettajat kokevat sosiaalisen median vapaampana alustana musiikilliselle ilmaisulle, kuin perinteisessä opetuskontekstissa.

Tutkiessani sisällöntuottaja- ja ammatillisen identiteetin eroavaisuuksia, yhdeksi huomioksi nousi opettajan itesesensuuri eli tapa rajoittaa omaa sisältöään. Tähän oli kytköksissä selkeästi opettajan ammatillinen identiteetti, joka rajoitti opettajien julkaisuja. Näppärän (2019, 161-162) mukaan sosiaalisen median käyttöön on hyvä muodostaa rajat, joista voi tarvittaessa kertoa myös oppilaille. Yksi keino sosiaalisen median käytön rajaamisen on tehdä erilliset työ- ja vapaa-ajan profiilit, jotka helpottavat myös ammatillisen ja ei-ammattillisen toiminnan erottamista (Näppärä 2019, 161-162). Näin toinen tutkimukseni haastateltava Olga Wilhelmiina oli toiminut. Hän halusi toteuttaa musiikillista identiteettiään, tässä tapauksessa artistiuttaan, tekemällä itselleen erillisen artistiprofiilin. Tämän profiilin lisäksi hänellä oli henkilökohtainen tili, jonka hän oli rajannut yksityiseksi. Tällä tilillään hän tuotti artistitiliä verraten henkilökohtaisempaa sisältöä. Olga Wilhelmiina teki siis tietoisia valintoja siitä, mitä sisältöä hän haluaa itsestään jakaa. Itsesensuurin merkitys etenkin näkyi niin, että hän oli päättänyt olla mainitsematta tv-laulukilpailua henkilökohtaisella tilillä. Hän halusi pitää kilpailuun liittyvän viestinnän yksinomaan artistiprofiilissaan.

Toinen haastateltava Jannyberg koki Instagram-tilinsä TikTok-tiliään henkilökohtaisempana. Vaikka molemmat tilit olivat hänellä julkisia, hän suunnitteli molempien tiliensä sisällöt huolellisesti. Hän koki sisällöntuottajana pohtivansa tarkasti sitä, miten sanansa asettelee julkaisuissaan: huumoriin liittyvät julkaisut voidaan tulkita väärin, sillä jokainen tulkitsee huumorin yksilöllisesti. Media-alustoilla voi helposti joutua kokemaan väärinymmärretyksi tulemista, sillä sosiaalisessa mediassa on helppo tehdä väärää tulkintoja. Jannyberg koki, että opettajan roolissa toimiessaan hänen olevan asiallisempi, kun taas sisällöntuottajana hän kokee olevansa vapaampi ja humoristisempi. Oppitunneilla hän kokee huumorinsa olevan tilannetietoisempaa, kun taas sosiaalisessa mediassa enemmän viihteellisempää. Tämä osoittaa, että opettajan ja sisällöntuottajan rooleissa huumorin ilmaisutavat voivat vaihdella.

Musiikinopettajat kuvailivat suhtautuvansa varauksella, siihen mistä sisällöistä he voivat tehdä julkaisuja sosiaaliseen mediaan. Tähän vaikutti tietoisuus siitä, että seuraajissa on myös oppilaita ja heidän huoltajiaan. Tutkimukseni tulos oli yhtenäinen Carpenterin ja Harveyn (2019) tutkimuksen kanssa. Heidän mukaansa opettajat suhtautuivat usein epäroivästi heidän julkaisuihinsa, koska pelkäävät huoltajien tai oppilaiden saattavan erottaa keskustelut niiden alkuperäisestä yhteydestä (Carpenter & Harvey, 2019).

Tutkimustulosten perusteella yhdeksi yhdistäväksi tekijäksi sisällöntuottamisessa ja opettajan työssä ilmeni opettajan aitous. Haastateltavien mukaan sosiaalisessa mediassa sisällöntuottajalta arvostetaan aitoa ja omalaatuista sisältöä. Kouluympäristössä haastateltavat kuvailivat opettajan hyväksi piirteiksi aidon läsnäolon ja oman persoonan näkymisen. Vaikka opettajan ammatillisen- ja sisällöntuottajaidentiteettien roolit eroavat paljon toisistaan, haastateltavat kokivat, että heidän perusluonteensa säilyy samana kontekstista riippumatta. Nämä tulokset ovat linjassa Mischelin (1969) tutkimustulosten kanssa, sillä hänen tutkimuksessaan opettajan käyttäytyminen ja ilmaistavat vaihtelivat eri tilanteissa, vaikka henkilön ydinpersoonallisuus ja arvot pysyivät samankaltaisina.

Toiseksi kytkökseksi ammatillisen- ja sisällöntuottajaidentiteettien välille ilmeni musiikinopettajan vastuullisuus. Niin sosiaalisessa mediassa kuin opetustyössä opettajan tulee pitää mielessä ammatillisen vastuu ja toimia sen ehdoilla harkiten. Musiikinopettaja on sisällöntuottajan roolissa hyvä hyödyntää ammatillista identiteettiään varmistaakseen, että hänen tuottamansa sisältö on pedagogisesti pätevää ja vastaa kohdeyleisön tarpeita. Musiikinopettaja voi myös hyödyntää sosiaalista mediaa opetuksessaan, esimerkiksi luodessaan innostavia oppimateriaaleja. Tätä näkökulmaa molemmat haastateltavat käyttivät opetuksessaan: Olga Wilhelmiina tehdessään opetusvideoita Youtubeen ja Jannyberg TikTokiin. Opettajan onkin syytä tasapainoilla näiden identiteettiroolien välillä ja yrittää hyödyntää niitä parhaalla mahdollisella tavalla. Myös Trustin ym. (2016) tutkimuksessa sosiaalisen median käytöllä on todettu olevan hyötyjä sekä oppilaiden oppimiseen että opettajan ammatillisen identiteetin kehittymiseen. Hänen tutkimustulosten perusteella sosiaalinen media mahdollisti uusien opettajan työtapojen omaksumisen osaksi omaa ammatillista identiteettiä, kuitenkin opettajuuteen liittyvistä ajatuksista luopumatta (Trust ym., 2016). Tämä tulos täydensi Carpenterin ja Harveyn (2019) tutkimusta, jonka mukaan opettajan sosiaalisen median tili voi olla positiivinen asia myös oppilaita ajatellen. Heidän tulosten perusteella sekä parhaimmassa tapauksessa sen tekemisestä voi muodostua luokan yhteinen aktiviteetti. Opettajan sosiaalisen median käyttö voidaan nähdä merkittävänä myös sen takia, että opettajat toimivat nykyään myös mediakasvattajina (Näppärä 2019, 158). Opettaja voi rikastuttaa opetustaan hyödyntämällä teknologiaa opetuksessaan, sillä teknologian mahdollistamia mediataitoja opettamalla voi tarjota monipuolisia oppimismahdollisuuksia ja edistää oppilaiden osallistumista ja luovuutta. Tämä voi myös kehittää opettajan ammatillista identiteettiä. Kun opettaja itse käyttävää sosiaalista mediaa, on hänen helpompi opastaa sen käytössä oppilaita. (Pönkä 2014, 11).

Kaiken kaikkiaan tutkimus osoitti, että opettajien sosiaalisen median julkaisut herättävät paljon keskustelua ja pohdintaa monesta identiteettinäkökulmasta. Julkaisut voivat vaikuttaa esimerkiksi opettajan maineeseen, identiteettien kehitykseen ja opettajaoppilassuhteeseen. Musiikinopettajien tulee siis tarkkaan harkita, mitä

sisältöä he aikovat sosiaalisessa mediassa julkaista, sillä julkaisut voidaan yhdistää myös kouluun. Tämä tutkimus antoi näkökulmia musiikinopettajille, sisällöntuottajille sekä yleisestikin kaikille, jotka pohtivat omaa sosiaalisen median käyttöään. Tulosten pohjalta opettajien on mahdollista näyttäytyä sosiaalisessa mediassa sekä ammatillisen että musiikillisen identiteetin kautta. Tulokset tukevat näkemystä siitä, että sosiaalinen media on osa lähes jokaisen, myös opettajan, elämää. Tästä syystä uskonkin, että opettajatilit sosiaalisessa mediassa ovat yleistymässä. Näillä tuloksilla on myös merkittävä rooli tulevaisuuden musiikinopetuksen suunnittelussa, jotta koulu- ja sosiaalisen median ympäristöjen rajoja saataisiin murrettua.

6.1 Tutkimuksen luotettavuus

Valitsin tutkimukseni aiheen oman mielenkiintoni mukaan sekä siksi, että kyseistä ai-
hetta ei juurikaan ole tutkittu Suomessa. Tämä viittaa siihen, että olen pohtinut omaa
sitoutumistani aiheeseen myös luotettavuuden näkökulmasta (Tuomi ja Sarajärvi,
2018). Laadulliselle tutkimukselle ominaista on varata riittävästi aikaa tutkimuksen
toteutukseen (Tuomi & Sarajärvi, 2018). Tästä pidin huolta, sillä tein keväällä 2022
tutkimussuunnitelman, jonka jälkeen keräsin aineistoni. Analysoin aineistoa syksyllä
2022 ja keväällä 2023, jonka pohjalta kokosin tulokset sekä kirjoitin tutkielman.

Tutkimuksen luotettavuuden kannalta on myös hyvä tiedostaa omat ennakkokäsitelmät aiheesta. (Tuomi ja Sarajärvi, 2018.) Ennakkokäsityksiä aiheeseen liittyen pyrin välttämään esimerkiksi haastattelutilanteissa kuuntelemalla haastateltavan näkemyksiä pyrkimättä johdattamaan heitä tiettyyn suuntaan. Joiltakin osin omat ennakkokäsitykset voivat kuitenkin vaikuttaa, sillä tutkimusaihe valikoitui oman kiinnostukseni mukaan sekä haastateltavat henkilöt ovat samalta alalta, mitä itse opiskelen. Tutkimukseni toteutuksessa pyrin kuitenkin ymmärtämään ja kuulemaan osallistujien näkökulmia ja keräämään aineistoa välttäen omia näkemyksiä ja ennakkokäsityksiä. Aineistonkeruuvaiheessa tutkimuksen onnistumista tukee tutkijan ja tutkittavien välinen luottamus, tutkimuksen tavoitteen ymmärrys sekä tiedon kulun sujuvuus (Flick, 2007). Ennen haastatteluja ja niiden aikana kävin haastateltavien kanssa yhdessä läpi, mitä tutkimukseen osallistuminen edellyttää, kävimme läpi myös tutkimuksen tavoitteista sekä pyrin luomaan haastattelutilanteista keskustelunomaisia ja luontevia.

Tärkeää on pohtia myös sitä, millä perusteella tutkittavat valittiin ja miten heihin otettiin yhteyttä, sillä tutkimuksen luotettavuuteen vaikuttaa tutkittavien tarkastelu (Tuomi ja Sarajärvi, 2018). Näitä kuvaan tarkemmin tutkimuksen osallistujat osiossa (4.1.). Tutkimuksen perusjoukko eli tutkittavien määrä, voi vaihdella kooltaan, mutta olennaista on valita osallistujiksi henkilöt, joilla nähdään olevan parhaiten tietoa

tutkimuskohteesta (Tuomi ja Sarajärvi, 2018). Tutkimukseen osallistui kaksi musiikinopettajaa, joilla oli oma kohtainen kokemus niin muusikkona kuin opettajana toimimisesta sekä käsitys sisällöntuottamisesta. Tuomen ja Sarajärven (2018) mukaan oleellista tutkimuksen luotettavuuden kannalta on käsitellä tutkimuksen reliabiliteettia eli tutkimuksen yleistettävyyttä. Tämän laadullisen tutkimuksen tavoitteena on tuottaa käsitys tutkittavasta ilmiöstä, jolloin päämääränä ei ole tuottaa määrällisesti merkittäviä tuloksia eikä yleistettävää tietoa (Tuomi & Sarajärvi, 2018).

6.2 Jatkotutkimusaiheet

Jotta voidaan syventää ymmärrystä opettajan ammatillisen- ja sisällöntuottajaidentiteetistä olisi syytä tehdä jatkotutkimusta kyseisestä aiheesta. Tutkimukseni perustui rajattuun otokseen, jotta voitaisiin tutkia laajempaa otosta ja saada vielä perustellumpaa tietoa pitäisi haastatella useampaa opettajaa. Tämä voisi auttaa löytämään opettajien yleisempiä piirteitä, erilaisia näkökulmia ja eroavaisuuksia eri identiteettien välillä. Toiseksi tutkimukseni perustui laadullisiin haastatteluihin, joten jatkossa voitaisiin käyttää myös kvantitatiivisia menetelmiä, kuten kyselylomakkeita. Se mahdollistaisi laajemman aineiston analysoinnin ja tilastollisten yhteyksien tarkastelun.

Toisaalta haastattelun tai kyselyn sijasta voitaisiin tehdä etnografista tutkimusta seuraamalla tutkittavien toimintaa sosiaalisessa mediassa tai luokkahuoneessa. Tämä tutkimusote perustuu tutkijan oma kohtaisiin kokemuksiin ja havaintoihin tutkittavista, sillä tutkija loisi tutkimusaineistonsa itse tilannesidonnaisesti ja intuitiivisesti vuorovaikutuksessa tutkittavien kanssa (Kalinen & Kinnunen). Tämä toisi tutkimukseen uuden näkökulman, sillä tutkittavien omien kokemusten ja käsityksien sijasta tutkija osallistuisi tutkittavien havainnoimiseen. Näiden näkökulmien lisäksi tutkimus voitaisiin suorittaa myös pitkittäistutkimuksena, jossa seurattaisiin opettajien identiteettien kehitystä ajan myötä. Tämä auttaisi havaitsemaan, miten ammatillinen ja sisällöntuottajaidentiteetti kehittyvät ja muuttuvat opettajan uran eri vaiheissa.

LÄHTEET

Alcoff, L. & Mendieta, E. (Eds.) (2003). *Identities. Race, class, gender and nationality*. Oxford: Blackwell Publishing Ltd.

Appel, M., Marker, C. & Gnambs, T. (2019). Are social media ruining our lives? A review of meta-analytic evidence. *Review of General Psychology*, 24(1), 60–74.
<https://doi.org/10.1177/1089268019880891>

Beauchamp, C. & Thomas, L. (2011). Understanding new teachers' professional identities through metaphor. *Teaching and Teacher Education*, 27 (4), 762-769.

Beijaard, D., Meijer, P. C., & Verloop, N. (2004). Teacher identity and professional practice. *Teaching and teacher education*, 20(2), 107-128.

Burke, P.J., & Stets, J.E. (2009). *Identity theory*. Oxford: Oxford University Press.

Carpenter, J. P., & Harvey, S. (2019). "There's no referee on social media": Challenges in educator professional social media use. *Teaching and Teacher Education*, 86, 1–12.
<https://doi.org/10.1016/j.tate.2019.102904>

Cornstassel, J. J. (2003). Who is indigenous? Peoplehood and ethno-nationalist approaches to rearticulating indigenous identity. *Nationalism and Ethnic Politics*, 9(1), 75–100.

Côté, J., & Levine, C.G. (2002). *Identity, formation, agency and culture. A social psychological synthesis*. NJ: Erlbaum.

Dexter, L. A. (1970/2006). *Elite and specialized interviewing*. Northwestern University Press/ Colchester: ECPR.

De Veirman, M., Cauberghe, V., & Hudders, L. (2017). Marketing through Instagram influencers: the impact of number of followers and product divergence on brand attitude. *International journal of advertising*, 36(5), 798–828.
<https://doi.org/10.1080/02650487.2017.1348035>

Erikson, E.H. (1959). *Identity and the Life Cycle*. International Universities Press.

Eteläpelto, A. & Vähäsantanen, K. (2006). Ammatillinen identiteetti persoonallisena ja sosiaalisena konstruktiona. Teoksessa A. Eteläpelto & J. Onnismaa (toim.) Ammatillisuus ja ammatillinen kasvu. Aikuiskasvatuksen 46. vuosikirja. Vantaa: Dark, 26-49.

Eteläpelto, A. & Vähäsantanen, K. (2010). Ammatillinen identiteetti persoonallisena ja sosiaalisena konstruktiona. Teoksessa Asunmaa, T. & Rähä, P. (toim.), Samalta viivalta 4. Valtakunnallisen kasvatustieteiden valintayhteistyöverkoston (VAKAVA) kirjallisen kokeen aineisto 2010. Juva: WS Bookwell Oy, PS-kustannus.

Fadjukoff, P. (2009). Identiteetti persoonallisuuden kokoavana rakenteena. Teoksessa R-L. Metsäpelto & T. Feldt. (toim.) Meitä on moneksi. Persoonallisuuden psykologiset perusteet. Juva: WS Bookwell Oy. 179- 193.

Flick, U. (2007). Ethics in Qualitative Research. Teoksessa. U. Flick (toim.) Designing Qualitative Research.

Flores, M. A. & Day, C. (2006). Contexts which shape and reshape new teachers' identities: a multi-perspective study. *Teaching and Teacher Education* ,22 (2), 219-232.

Giddens, A. (1991). Modernity and self-identity. Self and society in the late modern age. Stanford, CA: Stanford University Press.

Giebelhausen, R. (2015). What the tech is going on? Social media and your music classroom. *General Music Today*.

<https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/1048371314552523?journalCode=gmtb>

Gillham, B. (2005). Research Interviewing: The range of techniques. Maidenhead; New York: Open University Press.

Hakkarainen, E., & Hentilä, E. (2023). Luokanopettajat sosiaalisen median sisällöntuottajina Instagramissa. *Kasvatustieteen pro gradu -tutkielma*. Jyväskylän yliopisto. <https://jyx.jyu.fi/bitstream/handle/123456789/86994/URN%3aNBN%3afi%3ajyu-202305163060.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

Hamre, B., Pianta, R., Downer, J., & Mashburn, A. (2008). Teachers' perceptions of conflict with young students: Looking beyond problem behaviors. *Social Development*, 17(1), 115-136.

Hirsjärvi, S. & Hurme, H. (2000). Tutkimushaastattelu. Teemahaastattelun teoria ja käytäntö. Helsinki: Yliopistopaino.

- Hirsjärvi, S., Remes, P., Sajavaara, P. (2009). Tutki ja kirjoita. Helsinki: Tammi.
- Juvonen, A. (2015). Innostava opettajuus. Teoksessa J. Lavonen, H. Juuso, H. Lampiselkä, E. Lehtinen, A. Nousiainen & P. Pehkonen (toim.), Kasvatustieteen klassikot (s. 323–332). Gaudeamus.
- Jyväskylän yliopisto. (2020). Tietosuoja Zoom-palvelussa. Jyväskylän yliopisto. <https://www.jyu.fi/digipalvelut/fi/ajankohtaista/arkisto/2020/tietosuoja-zoom-palvelussa>. [Viitattu 10.6.2023.]
- Kallinen, T. & Kinnunen, T. Etnografia. Teoksessa Jaana Vuori (toim.) Laadullisen tutkimuksen verkkokäsikirja. Tampere: Yhteiskuntatieteellinen tietoarkisto. <https://www.fsd.tuni.fi/fi/palvelut/menetelmaopetus/>. [Viitattu 14.06.2023.]
- Kangas, Petteri; Santtu Toivonen & Asta Bäck (toim.) (2007) Googlen mainokset ja muita sosiaalisen median liiketoimintamalleja. Espoo: VTT tiedotteita 2369. <http://www.vtt.fi/inf/pdf/tiedotteet/2007/T2369.pdf>. [Viitattu 23.5.2023.]
- Karagiannopoulou, E., & Bragg, S. (2015). Authenticity in teaching: Towards a framework for developing teacher identity and professional practice. *Issues in Educational Research*, 25(4), 415-432.
- Kari, J. & Heikkinen, L.T. (2001). Opettajaksi kasvaminen. Teoksessa Kari, J. Moilanen, P. Räihä; P. (toim.) Opettajan taipaleelle, 48–57.
- Kontkanen, A-K. (2022). Opettajana sosiaalisessa mediassa – Luokanopettajien kokemuksia Instagramin opettajatileistä. Pro gradu -tutkielma: Itä-Suomen yliopisto. https://erepo.uef.fi/bitstream/handle/123456789/28442/urn_nbn_fi_uef%20-20221224.pdf?sequence=1
- Kurvinen, J, Laine, T, Tolvanen, V. (2017). Henkilöbrändi: Asiantuntijasta vaikuttajaksi. Helsinki: Alma Talent.
- Kuusela, P. (2006). Realismi ja sosiaalisen identiteetin episteeminen status. Teoksessa Rautio, P. & Saastamoinen, M. Minuus ja identiteetti: Sosiaalipsykologinen ja sosiologinen näkökulma. Tampereen yliopisto. https://trepo.tuni.fi/bitstream/handle/10024/95382/minuus_ja_identiteetti_2006.pdf?seq#page=170. [Viitattu 3.6.2023.]

Lahtinen, N. & Haanpää, S. (2012). Juridinen näkökulma opettajan toimintaan sosiaalisessa mediassa. Teoksessa H. Niemi & R. Sarras (toim.) Tykkää tästä! Opettajan ammattietiikka sosiaalisen median ajassa. Jyväskylä: PS-kustannus.

Lindström, T.E. (2011). Pedagogisia merkityksiä koulun musiikintunneilla perusopetuksen yläluokkien oppilaiden näkökulmasta. Jyväskylän yliopisto: Jyväskylä studies in humanities, 158.

MacDonald, R. A. R., Hargreaves, D. J., Miell, D., Fachner, J., Saarikallio, S., Erkkilä, J. & Brabant, O. (2017). Handbook of musical identities. First edition. Oxford: Oxford University Press.

Matinen, J. (2008). Sosiaalinen media - Millaista sosiaalisuutta? Tiedotustutkimus. <https://journal.fi/mediaviestinta/article/view/63013/24552?acceptCookies=1>. [Viitattu 6.6.2023.]

McFerran, K. S., Saarikallio, S., & Gold, C. (2012). Group music therapy as a preventive intervention for young people at risk: Cluster-randomized trial. *Journal of Music Therapy*, 49(2), 101-121.

Mediakasvatusseura. (2011). Mediakasvatus. <https://mediakasvatus.fi/mediakasvatus/#toggle-id-5>. [Viitattu 4.6.2023]

Miller, T. (2012). *Ethics in qualitative research* (2. painos). SAGE.

Mischel, W. (1968). *Personality and assessment*. Wiley.

Mäntymäki, M. (2012). Lapset ja nuoret sosiaalisessa mediassa. Teoksessa H. Niemi & R. Sarras (toim.) Tykkää tästä! Opettajan ammattietiikka sosiaalisen median ajassa. Jyväskylä: PS-kustannus.

Mäntynen, S. (2022). "Musiikki ja media kulkee mun mielestä maailmassa sullei käsi kädessä": Tapaustutkimus musiikillisesta mediakasvatuksesta lukiolaisten näkökulmasta. Maisterintutkielma: Sibelius-Akatemia. https://taju.uniarts.fi/bitstream/handle/10024/7667/M%C3%A4ntynen%20Saarni_Gradu.pdf?sequence=1

Näppärä, L. (2019). Mikä ihmeen digiloikka? Opettajuuden rakentuminen digiloikkadiskurssissa. *Dissertations in Education, Humanities, and Theology* 145. https://erepo.uef.fi/bitstream/handle/123456789/22105/urn_isbn_978-952-61-3212-9.pdf?sequence=1. [Viitattu 19.2.2022.]

OAJ (Opetusalan Ammattijärjestö). (2019). Opettaja somessa. https://www.oaj.fi/contentassets/7319e41ad02946cd99cfa3a437e36a55/opettaja-somessa_versio_7.5.2019.pdf. [Viitattu 10.6.2023.]

Pitkänen, P. K. (2021). Luokanopettajien ammatillinen kehittyminen nuorista vastaalkajista kokeneiksi ammattilaisiksi. Väitöskirja, Jyväskylän yliopisto.

Pönkä, H. (2014). Sosiaalisen median käsikirja. Jyväskylä: Docendo.

Rodgers, C. R., & Scott, K. H. (2008). The development of the personal self and professional identity in learning to teach. Teoksessa M. Cochran-Smith, S. Feiman-Nemser, D. J. McIntyre, & K. E. Demers (toim.) Handbook of research on teacher education: Enduring questions in changing contexts (3rd ed.). New York: Routledge, Taylor & Francis Group/ Association of Teacher Educators, 732-755.

Räsänen, O., & Vänni, S. (2005). "Sehän on vähän samanlaista kuin autolla ajaminen, että autokoulussa oppii ajoneuvoa, mutta sitten vasta oppii ajamaan ajaessa." Musiikinopettajan ammatti-identiteetin kehittyminen Jyväskylän yliopistossa musiikkikasvatuksen koulutusohjelmassa. Pro gradu -tutkielma. Jyväskylän yliopisto. https://jyx.jyu.fi/bitstream/handle/123456789/9914/1/URN_NBN_fi_jyu-2005321.pdf

Ruismäki, A. (2021). Opettajien näkökulmia sosiaalisesta mediasta mediakasvatuksessa. Pro gradu -tutkielma, Jyväskylän yliopisto. <https://jyx.jyu.fi/handle/123456789/7685>

Saastamoinen, M. (2006). Minuus ja identiteetti tutkimuksen haasteena. Teoksessa Rautio, P. & Saastamoinen, M. Minuus ja identiteetti: Sosiaalipsykologinen ja sosiologinen näkökulma. Tampereen yliopisto. https://trepo.tuni.fi/bitstream/handle/10024/95382/minuus_ja_identiteetti_2006.pdf?seq#page=170. [Viitattu 10.6.2023.]

Salavuo, M. (2008). Social media as an opportunity for pedagogical change in music education. Journal of Music, Technology & Education, 1(2-3), 121-136. https://intellectdiscover.com/content/journals/10.1386/jmte.1.2and3.121_1

Salmela, S. (2020). Musiikkiteknologia osana musiikinopetusta. Maisterintutkielma. Musiikkikasvatus. Musiikin, taiteen ja kulttuurin tutkimuksen laitos. <https://jyx.jyu.fi/bitstream/handle/123456789/70058/URN%3aNBN%3afi%3ajyu-202006184269.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

Sava, I. & Katainen A. (2004). Taide ja tarinallisuus itsen ja toisen kohtaamisen tilana. Teoksessa I. Sava & V. Vesänen-Laukkanan (toim.) Taiteeksi tarinoitu elämä. Juva: WS Bookwell Oy, 22-37.

Siniaalto, M. (2014). Sosiaalisen median menestysreseptit. Helsinki: Kauppakammari.

Stenström, M.-L. (1993). Ammatillisen identiteetin kehittyminen. Teoksessa A. Eteläpelto & R. Miettinen (toim.) Ammattitaito ja ammatillinen kasvu. Helsinki: Painatuskeskus Oy, 31-45.

Suoninen, E., Pirttilä-Backman, A-M., Lahikainen, A. R.& Ahokas, M. (2013). Arjen sosiaalipsykologia. Helsinki: Sanoma Pro Oy.

Trust, T. Krutka, D. G. Carpenter, J. P. (2016) "Together we are better": Professional learning networks for teachers, computers & Education, Volume 102. 15-34. <https://doi.org/10.1016/j.compedu.2016.06.007>.

Tuomi, J. & Sarajärvi, A. (2018). Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Tammi.

Töttö, P. (2000). Pirullisen positivismin paluu. Laadullisen ja määrällisen tarkastelua. Tampere: Vastapaino.

Wong, M. (2004). Indicators of effective teacher-student relationships. Teaching Education, 15(4), 397-411.

LIITTEET

LIITE 1 TUTKIMUSKUTSU

Musiikinopettaja somessa! Auta graduntekijää ja osallistu tutkimukseen

Hei, sinä musiikinopettaja! Oletko opettajan työsi ohessa muusikko, artisti tai somevaikuttaja? Haluatko opettajuutesi rinnalla näkyä omilla somekanavillasi? Eroavatko ammatti- ja vapaa-ajan roolisi toisistaan somessa? Mietkö julkaisuhetkellä, mitä sinun tulisi viestiä ja mitä jättää viestimättä? Vaikuttaako opettajuutesi julkaisujesi sisältöön? Mitä teet silloin, kun oppilaat alkavat seurata sinua somessa? Osallistu tutkimukseen ja kerro!

Pro gradu -tutkielmassani tutkitaan musiikinopettajan identiteetti- ja sosiaalista mediaa ympäristönä hyödyntäen. Tutkimuksen tarkoituksena on **tarkastella opettajanidentiteetin ja vapaa-ajan roolin vaikutusta sosiaalisessa mediassa**. Tutkimusaineisto koostuu henkilökohtaisista haastatteluista sekä haastateltavien somekanavien havainnoinnista. Tutkimuksen tavoitteena on ymmärtää opettajien käyttäytymistä sosiaalisessa mediassa niin opettaja- kuin minäidentiteetin toimintaan pohjautuen.

Tutkimusaineiston kerääminen tapahtuu tammi-helmikuussa 2022. Tarkoituksena on, että **osallistuessasi tutkimukseen sinua haastatellaan yhden kerran** joko paikan päällä tai etäyhteydellä, mikä vain sinulle tuntuu parhaalta. Tutkimuksen analysointivaihetta helpottaa, jos **tutkittavista puhutaan omien somekanavien nimimerkeillä**. Toivottavaa olisi siis, että tutkittavat suostuvat tulla tutkituiksi omalla sometunnuksellaan. Haastateltavien tuottamaa aineistoa ei käytetä muihin kuin tieteellisiin tarkoituksiin.

Otathan yhteyttä, jos haluat saada tutkimuksesta lisätietoja ja osallistua tutkimukseen, **15.1.2021 mennessä**.

Viola Tenhu
viola.f.tenhu@student.jyu.fi
XXX XXXX XXX

LIITE 2 HAASTATTELU KYSYMYKSET

- Tietosuojalapun läpikäyminen yhteisesti
- Oman tutkimuksen lyhyt esittely
- Kerro ettet käytä tutkimuksessasi heidän omaa nimeään, vaan artisti- tai käyttäjänimeä

TALLENNUKSEN ALOITTAMINEN

1. Henkilöesittely: Voisitko alkuun kertoa itsestäsi.
2. MUSIIKINOPETTAJA: Kerro itsestäsi musiikinopettajana. (opettajaidentiteettiin pohjautuen)
 - Miten pitkään olet ollut opettajana?
 - Millaista työtapoja musiikinopettajana käytät?
 - Mikä on musiikinopettamisessa parasta?
 - Miksi haluat olla juuri musiikinopettaja?
 - Minkälainen opettaja haluat olla? Oletko sellainen kuin haluaisit olla?
3. SOME: Kerro itsestäsi sosiaalisen median käyttäjänä
 - Mitä somekanavia käytät? Miten usein?
 - Onko sosiaalinen media yksityinen/julkinen?
 - Millainen olet sosiaalisessa mediassa?
 - Mikä somen tekemisessä on parasta?
 - Miksi teet somea? (motivaatio)
 - Millaista sisältöä pääasiassa tuotat? (julkaisujen painotus → musiikki/opettajuus/muu, kommentoinnit, yhteistyöt)
4. ROOLIT: Painottuuko somessasi opettajuus/vapaa-aika? Missä suhteessa?
 - Kerro vapaasti eroja opettajuutesi ja somenkäytön rinnalla. (yhtäläisyydet/eroavaisuudet)
 - Vertaile rooleja sosiaalisessa median ja opettajuuden välillä? Millä tavalla erilainen/samanlainen? Millainen rooli yksityiselämässä?
 - Hyödynnätkö sosiaalista mediaa työssäsi? Miten?
 - Millä tavoin hyödynnät sosiaalista mediaa omassa työssäsi? (some ja arki/opettajuus)
 - Onko sinulla omia oppilaita seuraajina? Koetko, että se on vaikuttanut opettajuuteen? (Jos ei, niin miksi ei)
 - Vaikuttaako somepersoonaa opettajuuteesi? Esim. Oppilaiden palautteet ja reagointi
 - Onko opettajuus vaikuttanut somessa toimimiseen?
5. MINÄKUVA & ARVOKASVATUS: Vaikuttaako sosiaalinen media itsetuntoosi?
 - Voiko some vaikuttaa itsetuntoon (lasten tai aikuisten)? Miten sinun kohdallasi? (positiivisesti/negatiivisesti, vai ei ollenkaan)
 - MINÄKUVA: Millaisia vahvistavia/heikentäviä tekijöitä?
 - ARVOKASVATUS: Vaikuttaako some ammatilliseen minäkuvaasi?
 - voiko sosiaalista mediaa käyttää pedagogisena välineenä?
 - Minkälaisia arvoja sieltä välitetään, poimitaan? (piiloarvot/asenteet)
6. Onko vielä jotakin, mistä haluat kertoa? Haluatko palata johonkin vastaukseen?
7. Kiitä haastattelusta ja kerro, että jos on kysyttävää, niin minuun saa olla yhteydessä.